

LYRA

DE

C. D. ARICESCU.

BUCUREȘTI.

Tipografia Națională a lui Iosif Romanov et Companie.

1858.

Сперанца, Кредінца, Карitatea: eatъ челле треї коар-
де прінчипале але Ліреї поетълѣї крештинѣ; eatъ trinitatea
лѣї сакръ ши професиѣнеа-ї де крединцъ ка омѣ ши ка поетѣ.

C. D. A.

PREFAȚĂ.

VERITATEA, MINCIUNA ȘI ESPERIINȚA.

I.

Înt'r'o prea frumosă mi plăcută zi,
O frumosă fată dînt'r'ună nedușemi:
Astă copilărie era **Veritatea**,
A căria mămă este zeitatea.
Fada ei o roză, okii ei doi sorți,
Iară ea întregă ună văcută de flori;
Însă nici ună netică de vestmintă pe ea:
Căci în neduș Zeida ast-fel viețuia,
Ca mi Eva pînă n'a gîstat din fructă.

Cea d'întăiș persoană care a văzut
Copilăria noastră, a fost ună omă kelmă.
Fetida încene a rîde de eală;
Kelmă se minie mi îi trage-o palmă;
Fata offensată dă semnă d'alarmă;
Poporul grămădă în țîrșe'i s'adună,
Și văzînd-o nedă, o ia de nevăză.
Copila protestă ș'apelă la juri;
Dar nedușii sînt vâni, mi maldă ce'i nevăzi!
Șă pretestă dară că e desvîziată,
Și că prin șmare morala ă atakată,
Fata e văcută, este apreată,
Și 'nt'r'ună vîrșă de mînte e mi esilată.

*

Ачи Veritatea face cunoştinţă
 К'о ваѣѣ mintoasъ, кѣ **Esperinţa.**
 Copila se plînce vaŕei înċelente,
 Арѣтîндѣ'и пѣрѣл ши vietele snete.
 Mintoasa вѣтрîнѣ и vorbî аша:
 — Ai toatъ dreptatea, copilăia mea!
 Însъ'n лѣмеа asta че азт аштепѣи-oare,
 Декѣт sѣffferinċъ, декѣт малтратаре?
 Astъzi omenirea нѣ е кѣм ера
 Акѣм кѣдѣ-ва секѣлѣ, кѣнд вѣника та
 Ера Doamnъ mare în ачeastъ лѣме,
 Ши stimatѣ ши sakрѣ черескѣл еѣ нѣме;
 Oamenii de astъzi sânt nişte mincei:
 Ъни вѣлнѣ ши tigrii, алѣи viermi ши miei.

.

Лѣмеа astъzi este de лакрѣми abisѣ,
 Поимъine ea, poate, ва fi paradisѣ.
 Ast-fel а format'о Лѣчiferѣ-Satanѣ*),
 Каре о dominъ ка ѣнѣ крѣдѣ tiranѣ.
 Ка сѣ поатъ даръ astъzi сѣ трѣаскѣ
 О zee ка tine, о fatъ череаскѣ,
 Катъ а fi оарѣѣ, катъ а fi мѣтѣ.
 — Че fel! о întреавъ fata чеа плѣкѣтѣ.
 Сѣ ам sѣfflictѣ d'анѣлѣ ши а нѣ simѣи?
 Ши okiѣл Pitiei ши а нѣ privi?
 Limba filomellei ши а нѣ кѣntа?
 Minte креатоаре ш'а нѣ кѣѣeta?

*) Inportanċa ши лѣkomia, ачeastе' доѣ vorċente алле tѣтрор
 nefericiċilor omenешti.

III.

La ачесте ворве, еатъ о тръсъръ
 Мѣиатъ ѡ аорѣ, кѣ онт армѣсарѣ;
 Ши дѣпъ еа, роѣрѣ де персоане марѣ,
 Тоате ѡн вестмѣнте foarte стрѣлѣчѣте;
 Ђнсѣ, феде трѣсте, ши фрѣндѣ ѡнкреѣте.
 Іарѣ ѡн тръсъръ, о ѡмѣрѣтеасѣ,
 Плинѣ де врѣлѣанте ши foarte фрѣмоасѣ.

— Чѣне е ачѣаста? Ђнтреѣъ Зеѣга.

— Аста е **Мѣнчѣна**, zisse-Еспѣрѣѡнѣга.

Е despoteя лѣмѣѣ емѣт дѣн Тарѣарѣѣ.“

Бабаѣ ѡмпрѣмѣтѣ аѣ сѣѣ ѡкѣларѣ.

— Ваѣ! стрѣгѣ копѣла. Че monstre skѣrѣosѣ!

Есте ѡнсѣши моартеа сѣѣт асѣѣ кѣпѣ фрѣмосѣѣ.

— Ши кѣ toate астеа, еа е domnitoare!

Ђн ѣенѣкѣ стѣ лѣмеа л'але еѣ пѣчоаре.

Кавалерѣѣ чеѣа карѣ о кѣртеазѣ

Сѣнт *noeѣѣ* ши *mssѣѣѣ*, че о тѣмѣеазѣ.

— Департе де мѣне! стрѣгѣ Верѣтатеа.

Нѣ тѣмѣѣѣ Мѣнчѣна, нѣ тѣмѣѣѣ еѣ моартеа.

Воѣѣ сѣ морѣѣ маѣ вѣне ѡн тортѣрѣ де Смеѣ,

Декѣт сѣ fakѣ парте дѣн кортеѣѣѣ еѣ.

Missia mea este Вѣдѣѣ-а фѣлѣера,

Ши sakра Вѣртѣте а ѡнкѣнѣна.

— Сѣ трѣешѣѣ, fetѣѣѣ! zisse-Еспѣрѣѡнѣга.

Де веѣ ѣрма ast-fel, еѣѣѣ кѣар Провѣдѣѣнѣга.

Кѣѣѣ Мѣнчѣна este нѣорѣѣ негѣрѣосѣѣ;

Іарѣ Верѣтатеа, soare радѣосѣѣ.

IV.

Астfel Верѣтатеа, прѣн баба мѣнѣоасѣ,

Фѣ де тоѣѣ ѣѣѣѣтѣ ши де тоѣѣ стѣматѣ.

Ђн маѣ мѣлѣте Statѣрѣ еа фѣ кѣар трѣнатѣ,

Де ши кѣ о *kspte* foarte мѣнчѣноасѣ.

INTRODUCERE.

RAPHAELU.

La poetul Bolintineanu.

I.

K'o lipъ de aorъ знъ anцелъ frъmosъ
Плана peste лъме k'ънъ своръ gloriosъ.
Пъръл ka beteала, азъръл vederea,
Aрinи diafane ши знъ алъ vestmъntъ.
Sakra'i armoniealina дъререа,
Ши okii лъi paze ploa пре пъmъntъ.

Anцелъл ачеста *Rafaелъ* ера,
Че imнъл *frъciei* м'ал *пъii*, ѝntona:
Ла fачереа лъmii еллъ a assistat,
Ши лъi Adam trista штире-а anушндат*).
Їn пъорi nevizivili *Rafaелъ* свъра,
Iар зн stolъ de Demoni ѝn abisъ grинда,

Din своръл свъ mѝndръ *Rafaелъ* се ласъ
Пе o стънкъ neагръ ѝn marea спъmoасъ.
Валъриле мъриi зръл 'n депъrtаре,
Ши Soареле дълче п'ѝntре пъорi аппаре.
Къркъбеел лъче пе d'азъпра са,
Rafaелъ пе Лира -i ѝнчене-а кънта:

*) Пердереа fericiрii omълi pentръ abътереа de ла лециле Natъrei.

II.

„Divinъ stindardъ кѣ шанте кѣлорі,
 Че filfii în aerѣ ка зидъ бриѣ de flori;
 Пънте flătrărie, че sffletela meѣ
 Îl kondăvii d'adrentela пѣн' ла Demnezeѣ;
 Емблема speranței ши а вѣкѣriei,
 Simbolă аллѣ frăției ши аллѣ armoniei;
 Те salăt кѣ лăкрămii, divină кѣркѣвеѣ!...

„Săkra ta presinđe totă însăfflegăshe:
 Pasărea ne arborii dălăce chirăshe,
 Flăoarea ne kămpie aeră bălășmează,
 Ши пе frânze ploaia ка stelle brălăză;
 Iar kokousă mândră kăntă maestos,
 Annăndănd ла oamenii timpel radiosă.

„O voi, oamenii simplii, sșnerstigiomi,
 Ши voi, oamenii mindrii ши рѣтѣчиomi.
 De simbolă пѣчii въ анронiаdii,
 Ши аллѣ лăi sakre кѣлорі adorađii:
 Елă este сшарна челăi Creatoră;
 E simbolă аллѣ пѣчii ши аллѣ вѣкѣriei,
 Емблема vietii ши а armoniei,
 Ши steaoa поларă а зидѣ попорă!“

III.

La aste kăvinte gază tricoloră
 Se lășă пе stănkă în formă de noră;
 Iar kănd vîntel mării norălă risini,
 Rafaelă пе stănkă nă se mai zări.

SPERANȚA.

I.

Dăpъ mълte zилe de sѣfferinцї грелe
Ла ѣmeda ѣмeрѣ-a 'nkisopiї мелe,
Шї дѣпъ o лѣngѣ insomnia грeа,
În kape перdăssем kiар speranцa mea,
Astăzi desupe ziоѣ okiї am inkisѣ;
În somnѣл ачeстa авѣiѣ ачeстѣ visѣ:

O fantasmѣ mare se лѣsa din нѣорѣ,
Кѣ sgomоtѣл ѣneї akvile în сворѣ.
Ѣмeрa se опрeшtе дрeнт în faцa mea,
Шї d'odatѣ forma de Madonѣ ia.
Шї ачeа Madonѣ авeа kinѣ divinѣ:
Faцa eї o роsѣ, сѣнѣл eї ѣнѣ kpinѣ;
Okii eї алbастpiї, доѣ перѣзелe;
Фрeнтeа eї încinsѣ далe флоричeлe,
Ѣнѣ пѣрѣ ka мѣtasseа ne ѣмeрї кѣдеа,
Алѣѣ дрaпepie o învăлѣia,
Шї ѣнѣ прѣнкѣ ne сѣнѣ'i нѣрeа addormitѣ.
Iар ачeа Madonѣ astfel 'mї а vorbit:

II.

— Штeрѣ-a талe лaкрѣmї, o поeтѣл мeѣ;
Шї askăлтѣ vine чe o сѣ'цї snѣiѣ сѣ.
А ажѣns лa чeрѣрї рѣгѣчѣneа тa,
Шї eѣ sѣnt trimisѣ а te konsola:

Viş sѣ revърsѣ somnѣл neste korpѣл тѣѣ,
 Ши дѣлчеа снеранѣъ ѣн сѣффлетѣл тѣѣ.
 — Чине ештѣ тѣ дарѣ? Каре ѣ ал тѣѣ нѣме?
 Patria ta каре? Ештѣ дѣн астѣ лѣме?

— Patria mea, Черѣл; мѣмѣ, Проведѣнда;
 Sѣрорѣле мелле, Iѣvѣrea, Kredѣнда;
 Iар mie ѣн лѣме ѣмѣ zѣче **Снеранѣа**.

— Divѣнѣ Снеранѣѣ! Тѣ 'ндѣлчешѣ vѣада,
 Ён валлеа ачеаста де лакрѣмѣ ши kinѣ,
 Челлор карѣ ѣеме ши amar сѣспѣнѣ!
 Bѣнекѣvѣнтатѣ fie missѣа ta!

Dар спѣне 'мѣ, Снеранѣѣ, мѣлт воѣѣ маѣ рѣвда?

— Sѣffere 'н тѣчере, о prѣsonnierѣ:

Тѣ ештѣ ка ши mine знѣ trѣmisѣ дѣн черѣ

Sѣ konsolѣ ѣн лѣме пе орѣ ши orfanѣ,

Ши сѣ annѣнѣ моартеа крѣzilор

Missѣа ta este Bѣiѣѣ-a fѣлѣера,

Ши sakpa Bѣptste a ѣnkѣѣна.

A ta konsolare, кѣѣетѣл senѣнѣ;

Iар a ta респлатѣ, кѣѣѣна де спѣнѣ.

Bezѣ тѣ прѣнкѣл тѣста? Фрѣктѣ ал Bерѣтѣvѣѣ,

Елѣѣ este емѣлемѣ а Posterѣтѣvѣѣ.

Aчеста одатѣ ѣѣѣ ва рѣсплѣтѣ:

Елѣѣ merѣтѣл, singѣр, шѣѣе прѣдѣѣ.

Kѣнтѣ дар ши спѣрѣ, о prѣsonnierѣ:

Soареле вѣѣѣѣ стрѣлѣче пе черѣ.

— Nѣ вѣзѣ нѣѣѣ знѣ Soаре; поанте вѣзѣ адѣнкѣ:

Kѣѣѣ Bѣлтѣрѣл дѣпѣ пе ѣлѣ колѣѣ де стѣнкѣ,

Kѣѣѣ Bѣха се плѣнѣ пе ачеа рѣѣнѣ,

Ши Ѣрсѣл мѣрмѣрѣ ѣн а vѣzѣѣнѣ....

Nѣорѣ грѣшѣ прѣтѣtѣndenѣ; ши дѣн нѣорѣ емѣнд

Fѣлѣѣере ши трѣснетѣ, моартеа прѣвѣstѣнд.

— Nѣорѣл че 'нвѣлеште ал вѣѣѣѣ Soаре

Va fi спартѣ ѣндатѣ d' Австрѣл челѣѣ таре.

Къчи че е Прогресъ? Нилъ че 'ши реваръ
 Апеле-ї fekunde пе кѣмпіа grassъ.
 Ставилеште Нилъ: torrentъ сѣрамъ
 Ши тѣраште 'н кърсѣ-ї стѣнка де арамъ.
 Prin дѣрере мѣта наште омѣ вѣ лѣме,
 Prin дѣрері талантъ капѣтъ ренѣме;
 Іар талантъ este Соареле 'н Натъръ,
 Каре 'нсѣфледеште орї-че креатъръ;
 Sѣfferinga іаръши este пѣргаторъ
 Prin каре талантъ ши іа вѣ черѣ своръ.
 О prisonnere, нѣмаї лѣкрѣта:

.“

III.

Ла асте кѣвѣнте Сперанца дивѣнъ
 Ынѣ сѣрѣтѣ пе фрѣнте-мї свѣрѣнд а лѣsat:
 Гада mea фѣ тоатъ де лѣминъ плинъ ...
 Атѣнѣа дѣн сомнѣ-мї еѣ м'ам дѣментат.

CREȚINȚA.

I.

Era o noapte tristă: țănnetea bășia,
Și trăsnete 'ndemite pământul sgarăia,
Și șerpini lungi de lămină prin gropi șerpăia,
Și apa în cascade că vâetă jos cădea.
Întocmai k'acșa noapte ală meă s'ffletă era;
Ca Iakovă patriarhul, k'o șmber se lăpta.
Știință mi kredință, eală tot dispredisse.
Demonul despărțirii în Iadă ilă îmberinçisse.

O voce-atunci secretă imi zisse că'ntpistare:
„De ce m'ălăngi, poete? Nă mă cănoști fă oare?“
Și angelă de lămină era în fața mea!..
Îlă cănoskăiă îndată: avestă angelă era
Acela ce'n Golgota pe Kriștă l'a konsolat,
Când pentru prima oară Isășă a lăkrămat;
De astă dată însă astă angelă de splendoare
Avea năma o krăce de aoră foarte mare.
Statăra-î d'Amazoană, de akvily cătarea,
Besmântul săă ka fokul, ș'alăbăstră țințătoarea.
Iar angelul acesta așă eală'mi a vorbit:

II.

„De mine, o poete, mi tă te-ai îndoit?
Dar nă sânt eă acela care te-am sșșgințt
Din frageta-ți etate mi nint'ntp'astă mințtă?
În țerul armoniei că ține ai sșșpat?
Acelle mi de sferpe că ține-ai vizitat?
Că mine!.. Eă sânt sora maiore a științei,

Ши зна динтре челе треї фие а Проведингеї.
 Prin mine Pitagora odatъ admira
 Оркестра планетаръ, че Newton апрова.
 Къ mine чине este, къ елѣ е Dumnezeu;
 În kontra-mi чине este, къ дънсѣл нѣ сѣнт еѣ.
 Кънд кадѣ пополи ши oameni, еї n'аѣ krezѣт in mine.
 Nimikѣ нѣ poate omѣл in лѣме фъръ mine.
 Prin mine reshиръ Moise ши Amonѣ,
 Ши Rafaelѣ ши Dante, Брѣтѣс ши Вашингтон.
 Орї кѣте лѣкрѣрї sakре ши marї vezї пре мѣмїнтѣ,
 Sѣнт fanta mea, poete; in toate, еѣ, еѣ sїnt.
 Prin mine se'nлѣцаръ колоане, ши palate,
 Ши statѣе, ши temple, ши piramizi, ши toate.
 Орї чине kpede'n mine, din sѣffletѣ, къ ardoare,
 Киар мѣнци ка Чимборасѣл елѣ poate сѣ добоаре;
 Ши ваї de omѣл kape de mine se'ndoeshте!
 În елѣ лѣтѣл лѣкреазѣ, ши лѣтѣл се sdровеште.
 Вѣзѣт-аї Somnamбѣлѣл? De че нѣ kade oare
 Kind елѣ алѣаргѣ peste avise fiorѣтоаре?
 Кѣчи sѣffletѣл, елѣ singѣр, in Somnamбѣлѣ лѣкреазѣ:
 Iar sѣffletѣл е Zeѣл че нѣ se'nfioreазѣ.
 Te indoshї ts inkъ de legea nemѣрїрїї,
 De лѣїле miшкѣрїї, de лѣѣа пропѣширїї?
 Dar aste лѣї sѣнт skpise in karteа istorieї,
 În kondika Natѣреї: е лѣѣа **armonieї**,
 Пе kape тодї martirїї ла пополи annѣцаръ,
 Ши pentрѣ kape лѣѣе тодї сѣнѣлѣ'ши вѣрсаръ.
 Askѣлтѣ, ши веї kpede... "

Ши Angelѣ-askѣлтѣ;

О voce-universалѣ in Хаосѣ reshилтѣ:

„Supre дїнта-ї Omenipeа mereѣ inainteазѣ;
 Ea нѣ стѣ о sekѣндѣ, niчї нѣ inapoiazѣ.
 Аѣѣа че е 'n mare *пѣмїнтѣл-макрокосмѣ*,

Е în miniatură mi *отвл-микрокосмъ*.

Iar saltă nă există de-лок, niči în Natăръ,
 Към niči în omenire, към niči kiар în кэлтъръ:
 Пе noante о пречеде крепэскэла фрмоасъ,
 Ши iарна grea анпэлдъ о варъ радиоасъ.
 Прогрессъ е torrentъ, че креште, се мъреште,
 Ши kind афлъ obstacolъ, ил снарце, ил sdровеште.
 În лэме totъ се skimъ съв formъ mai перфетъ;
 Nimik insъ nă цере. Natăра е комплетъ.

Шtiinga азi провеазъ къ'n сънэ-астѣ пѣmintъ
 Pэine impietrite d'o алтъ лэме sint.

Moise Kristъ devine; mi Брѣтэс, Баминктонъ;
 Iар Елефантъ este антикълъ Mastodomъ.

Античеле попоаре че сънт азi mormintate,
 Ши нациле moderne че zakъ паралисате,
 Dormъ toate în църрина din kape s'aș format:
 Къчи Soapеле виедѣ nă ле-а електрисатъ.

Din **дръ** moарtea наште, viада din **аморъ**:
 Аичи заче секретъ орікѣрѣia попоръ.

Ѣнъ пополъ nă къ снада се имбэлѣтъцеште;
 Пе елъ **ideea sakръ** ил реинсѣфледеште.

Елада, Iдѣеа, din лэме n'aș perit:

Ши астѣzi трѣскѣ елле съв nэме differit.

Елада este Франца; Картаѣinea, Англия;

Dacia, Iдѣеа; mi Roma е Pэsia.

Алѣi timpі, алте моравѣрѣi. Сънт пополи destinаѣi
 А fi kondэкторѣi челлор inапоиаѣi.

Алтоiа илviазъ тэлнинеле эskate,

Ши **Адеврѣл**, Наѣi че сънт паралисате. "

III.

Ши angelъ **Kpedingei** къ крѣча'и m'a attinsъ;

Iар ла лэмина зилѣi кѣнд okii am deskisъ,

Ла opizontъ departe эn soapе стрелѣча,

Ѣнъ soapе de viацэ че totъ insѣлѣgia.

CHARITATEA.

„Чине-арѣнкѣ ѡнъ Спадїѣ ачеа спѣсѣ де сорї?
Чине орнѣ Пѣмѣнтѣл кѣ флорї, пасѣрї шї пѣорї?
Чине сѣсѣдїне оаре ачелле сферре сѣс?
Минѣнеде Натѣреї де чине с'аѣ продѣс?
Дар омѣл, леѣ-ѣрпнїкѣ, елѣ, Зеел астеї сфере,
Прїн че секретѣ вїеазѣ, есїстѣ ш'аної пїере?“

„Ѣн стѣлнѣ де фокѣ атѣнчїа с'а пѣсѣ ѡнъ фаѣа меа,
Ш'о воче сѣверанѣ ѡнъ стїлнѣ ама ворвїа:
„Сѣнт Алѣа шї Омѣга, Прїнчїпѣ сѣнт шї Фїнїтѣ.
Сѣнт сѣфлѣтѣл а тоате: сѣнт **фокѣл ѡнзеїтѣ.**
Прїн мїне тот есїстѣ, прїн мїне тот вїеазѣ:
Шї планте ш'анїмале прїн мїне се креазѣ.
Дївїнѣл кандѣлаврѣ дїн Хаосѣ еѣ л'ам скосѣ;
Шї тот че е д'асѣпра, шї тотѣ че есте жосѣ.
Пе Іспраелѣ одатѣ, еѣ, стїлнѣлѣ де лѣмїнѣ,
Кондѣсѣ-л-ам прїн степпе ѡнъ сакра Палестїнѣ.
Прїн мїне Крїстѣ пѣстоарнѣ колосѣл чѣлѣ романѣ,
Шї пе Адам ѡл смѣлѣ дїн гїарра лѣї Сатанѣ
Прїн мїне орї-че пополѣ с'анпрїонїѣ, се'нфрѣѣште,
Шї стареа лѣї чеа трїстѣ се ѡнѣзнѣтѣѣште.
Прїн мїне Оменїреа шї орї каре попорѣ
Ва 'нфїнѣа ѡндатѣ **о тѣрпнѣ ш'ѡнѣ пѣстопѣ.**“

Мїстѣрїоаса воче д'одатѣ а тѣкѣт;
Іар стїлнѣл чѣлѣ де флаккѣтрї атѣнчїї с'а прѣфѣкѣт
Їнтр'о Мадонѣ, каре ера ѡнѣзнѣїсратѣ
Де прѣнчїї ѡнъ маре пѣштѣрѣ, кѣ фаѣа лѣмїнатѣ.

RUMĂNIA.

(7 și 9 Okt. 1857).

La artistulă Amană.

I.

A nopții mantă neagră se perde 'n depărtare,
Și așpora-annunț o zi nemăritoare;
Iar într'ună nșoră de aoră, n'o pajiște că floră,
Doi anđelă se lăsară, frumouă ka doi Amoră.

Ераш доъ *Bestale*; ми зна е *blondina*:
Мижлокъл еї ка кринл ми окїл де азрă;
Iar чеелалт *smeadă*: o faцă de fokă плинъ,
O бравъ *Amazoană*, ми окїл де Вэлтрă.

Și ambеле feçoare părtăș fotă mi iie,
Kostămel че їл поартă копїла лăї Traiană:
Kostămă pittopeskă, đălче, mi плинă de poesie,
Че face сь палните d'amoră џн veterană.

Blondina își inklină a eї frunte kărată
Pe sьнл калдă алă smadei, џнă sьнă nemăritoră;
Iară кă мьна стьнгъ, копїла adorată,
Încințe mijlocelă izbitei salte soră.

II

— Примеште, зїча блонда к'о воче 'ndăiomăț,
Примеште-мă ла sїнă'її, đilekta mea sьporă;
Протедемъ, ка сорă maiore mi stimăț;
Și împrășțămї, леле, аь тăă нșме d'amoră,

„Sunt sekxlī, sꝛioarꝑ, de kꝑnd sꝛntem strivite;
De kꝑnd fatala soapte ne desupꝛꝛi ne noi;
Kꝑ inima, kꝑ limba, mereḡ am fost ꝛnite;
Azi sꝛntem mi în fantꝑ! O zmbꝛe de Eroī;

„O voi, **Mixaī. Korpine**, mi tꝑ, **Stefan** челлꝑ mare,
Че pentꝛꝑ глоріа noastrꝑ voi v'adi sakrifkat,
Sꝑlatꝑ de vꝑkꝛie în sakrele altare:
Kꝑčī visꝑl vostrꝑ d'azꝛḡ azi s'a realizatḡ!

„Kꝑ tine, sꝛioarꝑ, kꝑ tine mꝑ simḡḡ tare;
Mꝑ simḡḡ kꝑ tine 'n stare kꝑ lei-a mꝑ lꝑpta;
Priveste aste braḡe... de sekxlī noartꝑ fearꝑe!..
Odatꝑ pꝛtaḡ sꝑentꝛꝑl!...“

— „Destꝑlꝑ, sꝛpꝛa mea.

„E zioa vꝑkꝛieī; înçette dar mꝑxniꝛea.
(Pe frꝛntea blondei smeada depꝑsse-ꝑn sꝛꝛstatḡ)
Kꝑ noantea че se dꝑsse sꝑ piarꝑ sꝑvꝑniꝛea
Aчеллꝛ zille tꝛiste че noi, vaī! am gꝑstat!

„De astꝑzī înainte, a noastꝑ vꝑkꝛia!
ḡiḡ sꝑffletḡ mi ḡiḡ nꝑme, ш'ачеллꝑn pꝑtrimentḡ.
Devisa noatꝛꝑ fie Dꝛentatea mi Frꝑdia;
Iar missiꝑnea noastrꝑ, lꝑmina 'n Orientḡ!“

III

D'asꝑꝛa astei грꝑꝛe o stea mare lꝑçea,
ḡi dꝑ kꝑꝛkꝑꝑe sꝑꝑ stea se legꝑna;
Iar o *monstru* verde în pꝑlꝑere rīnꝑia
La Akvila regalꝑ че neste nꝑꝛi plana.

Din patꝛꝑ pꝑꝛꝑ de lꝑme exoꝑl pꝑꝑna: •
Tꝛꝑiaskꝑ **Romꝑnia!** Tꝛꝑiaskꝑ **Steaoa** sa!

CINA DOMNULUI.

I.

În prețioa morții Kriștă la masă stă,
Și ăa' s'ăi dischinăli vorbia eală așă:

„Frații mei de kрѣче, pînă kînd mai sînt
Br'o kътева ore kъ voi пре пѣmintă,
Askълатăi *Ksvints* че ă'am priimit
Дел'алă меă пѣrinte, kape m'a izbîit.
Amiči, voi kъноаштеđi kondăita mea,
Преkъm mi морала mi inima mea;
Елле нѣ respiрă dekit *Kapitate*:
Аморă de oameni mi de Zeitate.

Ачеашă моралă mi voi пропасаđи:

În нѣмеле kрѣчиі ne тоđи bateзаđи;

Kрѣчеа, астьzi semнă челă de șmirе,

Fi-va pentрă oameni a лор мѣntșire.

. ,
.

Missiunea voastră *Veritate* fie;

Iar deviza voastră, *Drăutate*, *Frăție*.

Semънаđи șămîнда kape eă v'am dat;

N'askъndeđi niči șnă черeskъl talantă:

Kъчи amară ачелăи че'л ва skamota,

Să kape'л ва vinde, să il ва 'ngropa!

Întр'o zi ачелла ва fi întреbată

De Posteritate pentрă-ăl săă talantă;

Че ва ziче oare kînd Ea ва аflа

Kъm kъ pentрă Чезарă eală ilă spekъla?

Мерѣđи, fърă vърсă, fърă 'nkълđmintе:

Въ поартă de griжă vънă меă пѣrinte.

Челѣ че îngrijăaşte de pasări şi miei
 Pstea-va sѣ şite p'Аpostoliі mei?
 Креаторѣ însăşi vѣ va inspira:
 D'elokvenţa voastră тодѣ se vor mira.
 Disagъ voi nămaі şi vîttъ pѣrtaci:
 În disaga voastră pѣbdarea vѣgaci;
 Iar kѣ vîtta groasъ vѣ veđi anăra
 De kăiniі че'n калле ла voi se vor da.
 Inima ă disaga; şi vîtta, kăvîntă;
 Nămaі kѣ aчestea kolîndaci pămîntă.
 Şi kînd Babilone voi abandonaci,
 Dăpъ 'nkăldămintе прafă skătrăci:
 Ka niči însăşi прafă din Sodoma лор
 Sѣ nă profaneze ал vostre niчорă.

„Ka mine de Demonі veđi fi isnităci:
 D'alle лор kăvîntе nă vѣ amăci;
 Însăşi tronă lămiі daka vi l'ar da,
 Pentre veritate îlă veđi pefsa:

.

„Iar kănd pentre mine veđi fi pestignăci,
 Şi şchîmă kѣ pietre, şi ferrestăci,
 Pe şchigătorii voştri sѣ'i еrtăci;
 Pentre ei ka mine şi voi vѣ păgăci:
 Nămaі kѣ vîndege, еrtare m'amoră
 Îmvănzăci kiar tigre челă îngrozitoră.
 Adevăre şik воъ, nămaі prin amoră
 Se realizeazъ **tărna** m'ănă **păstopă**.
 Tărna ă Omenirea; păstopă, Dreptatea;
 Iar adevăre este Zeitatea.
 Kăvîntele mele se vor păalisa,
 Kiar kănd тодѣ tiraniі le-ar împiedica.

„Sекълл вn kape astъzі vіedъieskъ,
 Їn аллегоріе череа съ vorbeskъ,
 Ка морала sіntъ съ почи пропада;
 Дар venі-ва tіmpъл kъnd морала mea
 Ва fi esplikatz tare ші ne faдъ;
 Ші atъnчi kълдъpa eі чеа de viaдъ
 Ва іnvіеа мордii, opъii vor vedea,
 Vor азzi sъpziі, mъdii vor strіga.
 Atъnчi omъл peste Skorpіi ва kълка,
 Ші Leі ші Балаъpі еллъ ва sfъppіma.

„Їnkъ зпъ konsіliъ съ въ maі daъ съ:
 Okoлиdі іn каале ne omъл чел ръъ.
 — Ші kъm съ'л kъnoашtemъ? — Дъпъ kіпъл съъ:
 Їn faдъ съ vede omъл bънъ saд ръъ;
 Saъ e Лъпъ, saъ Bълne, saъ e Mіeллъ kъpatъ.
 Omъл челлъ ръъ este зпъ omъ іnsemnatъ.
 Лъпъл se kъnoашte dъпъ перii съi,
 Ші шарпеле іаръшii dъпъ клоподеi.
 Арворъл se vede dъп'a салле frъkte,
 Ші oamenii dъпъ fautele tpekte.
 — Дар kъm poate omъл ka съ fie ръъ,
 Kъnd еллъ поартъ kіпъл ал лъi Dъmnezeъ?
 — Din doъ-elemente Omъл e kreatъ:
 Din materia bръtъ ші spіritъ kъpatъ.
 Spіritъл e anђeлъ, bestia зп лъttъ,
 Kombinate bine de челлъ Nevъzъtъ.
 Anђeлъл іn bestii este esіlatъ
 Pentръ kъpъдipea de primъл пъkatъ *).
 Kъnd ne omъ kълтъpa пъ іл лъmіneазъ,
 Omъл e o feарpъ: bestia гъвернеазъ;

*) Алъsіone la passivіle bestіale, karі, prin kълтъpъ,
 перdъ gradat din selvъtъzia lor, potрivіt kъ progpe-
 sъл civіlіsасіonei.

Кънд омѣл е ѡнсѣ vine лѣminatѣ,
 Анѣлѣл dominѣ: омѣл е Sokratѣ*).

— Че devine омѣл дѣпѣ а лѣи моарте?
 — Се metamorfosѣ fie kape парте:
 Лѣтѣл лѣтѣ devine, кѣм с'а ши prodѣсѣ,
 Ши сѣ deskomпѣне прекѣм с'а komпѣсѣ;
 Iar spiriteѣ sakрѣ алѣи oamenѣ vieazѣ:
 Опериле салле Geniѣ нѣоѣ formeazѣ.
 Лампѣ-а Omeniriѣ, омѣл се sfirшеште
 Ка фѣклеа kape лѣчind се toneште.
 Фламма, оллѣ, skama, че се face оаре?
 Totѣл се transformѣ, dar nimik нѣ моаре.

— Dar чине апринде fokѣл omeneskѣ?
 — Челла че inflamмѣ fokѣл челлѣ черeskѣ;
 Fokѣл зманѣ ѡнсѣ тревѣic sѣsѣinѣт,
 Ка ѡн kѣminѣ fokѣл din lemne фѣkѣт.
 — Че sѣnt алле глобѣрѣ, алле stelle миѣ,
 Че лѣчeskѣ пе черѣрѣ ка ниште фѣклиѣ?
 — Sѣnt ши елле глобѣрѣ ка а noastrѣ terrѣ,
 Ши fieste kape кѣ-а лѣи atmosferrѣ,
 Кѣ plantѣ, animale, konforme кѣ ea.
 Ђн ачелле глобѣрѣ sнерѣ а не vedea!
 Кѣчи Spiritѣл, либерѣ d'а лѣи inkisoare,
 Sѣbt о formѣ ноѣ ши nemѣritoare,
 Ва vedea obiekte че ниѣ о fiinѣѣ
 Нѣ poate сѣ vazѣ deкѣт кѣ kredinѣѣ.
 Passѣrea inkisѣ vede totѣ prin грѣилѣ;
 Nepѣtѣnd сѣ sѣoare, biata Filomilѣл
 Кѣнтѣ тоатѣ zioa пѣнѣ ѡпonteazѣ;
 Dar deskide'ѣ зша ши о либереазѣ....

*) Е кѣноскѣт кѣ Sokratѣ, prin кѣлтѣрѣ ши kontaktѣл кѣ
 вѣрѣаѣи лѣminatѣи ши virtuosѣи, а пѣтѣт ѡnfrѣна рел-
 леле аплиекѣрѣи пришите де ла патѣрѣ.

Flomila svoarъ, s'a perdst in nъорѣ;
Sъffletъd dar ливерѣ e пасъреа 'n сворѣ.

„Кът пасъреа shade 'n kolivia sa,
Пасъреа ачееа трѣвѣе-а къпта.
Пѣнъ кънд in баркъ пѣлотъд ва fi,
Пѣлотъд ачелла катъ а пѣтѣ.
Пѣпъ kînd in лампъ оллиъд ва sta,
Кандела ачееа катъ-а лъмина.
În ачeastъ лъме Омъ ѣ трекъторѣ;
Iар лъмеа ачeasta, visъ амъџиторѣ!
Корпъд este барка; sъffletъd, пѣлотъд;
Вѣада e океанъд, mormîntъд e портъд.

.
.
.
.

— Чине'џѣ а спѣс astea, o Issъsъд меѣ?

— Лепѣле *Natspeï*, че e Dъmnezeѣ.

Plante, animale, tot че аџѣ вѣзѣт,
Nъmaï nentръ oamenï tot Еллъ а фъкѣт;
Iар не омѣ, s'admire п'ал сѣѣ Dъmnezeѣ,
Шѣ ка сѣ ажѣте не semenъд сѣѣ.

Kiар Natъpa ziче:“ oamenii sъnt fraџѣ,
Avъnd totѣ зп sъffletѣ шѣ зпѣ inченѣтѣ;
Îndелленѣтъд fie` кърта челлор-л-алџѣ.

Tata Omenipiï e челлѣ Nevъзѣт,
Kape, prin ѣллъ Soape, не тоџѣ inkîlzеште,
Шѣ prin astъ terrъ, не тоџѣ i нѣтреште;
Iар челлѣ че воеште а fi Domnitорѣ, ||
Ачелла сѣ fie сервѣд тѣтърор.“

.
.

„Tot а фъкѣт vine Пъринтеле меѣ,
Kiар ачелле лѣкрѣрѣ че се kpedѣ зп рѣѣ:

Vînturî mi insekte kърѣд'atmosferra,
 Moartea mi delэвиѣ реѣнерѣ terra;
 Ши кiар' din omide, че родѣ алле флорi,
 Esѣ короана *Флореi*, flсттърi трикологi;
 Ши венiнэл iнсэши, че продѣче моарте,
 Їn opi-че remediiѣ are mi еллѣ парте.
 Їn Natърѣ este armonie 'n toate!

— De че нэ esistѣ mi 'n Societate?

— *Лэпта iнтре доѣ принципe контраре**).

Продѣче ачeastѣ desordine mare;
 Dar кiар astѣ лэптѣ тревэе сѣ fie:
 Кѣчи dинтр'insa наште sakра armonie.
 Astfel, доѣ казърi iмпротiвiтоаре
 Продѣкѣ алте gaze d'effekte контраре.
 Рѣэл vine нэмаi де ла Fapisei,
 Че сэнт iнтре oameni ка лэпи iнтре miei;
 Dar mi Fapiseэл este нечессарѣ:
 Кѣчи iмпиңе iсте ал *Reformei* каррѣ.
 Rosa фърѣ spine ничи энѣ предѣ нэ are.
 Griэл нэ ресаре фърѣ де сэдоаре.
 Омѣл предѣемте маi vine плѣчереа,
 Двпѣ че дешартѣ кѣпа кѣ дѣререа.

„Морала mea sakрѣ se poate копринде

Нэмаi iн ачесте кѣте-ва кѣвiнте:

„*Че џие нэ'џи плаче*

„*Altsia не face.*“

„Asta о 'нделлеѣе opi че мѣриторѣ;

Ѣне о пратикѣ, е энѣ Салваторѣ.

„Еѣ нэ мѣ плѣвгѣ iнсѣ де тi Fapisei,
 Ничи де Гѣвернорѣл, ничи де Кѣртърари:

*) *Tirannia mi Libertatea, Adeвърѣл mi Minѣна.*

Къчи тоѹ еї се скъсѣ кѣ крѣдѣл Чесарѣ;
 Еѣ мѣ плѣнгѣ де зѣл дѣн конфраѹиї мѣї!
 Киар ѡтре вої есте зѣ омѣ ѡсемнатѣ,
 Каре ла Каїафа астѣзї м'а трѣдат.

— Чѣне е ачелла? Каре дѣнтре ної?

— Нѣ ѡл спѣїѣ не нѣме: ѡл кѣноаштеѹї вої.“

Атѣнчї зѣл л'алѣл кѣрїошї прївїрѣ,
 Ш'асѣпра лѣї—Іѣда окїї лор с'опрїрѣ.

— Шї де че те вѣнде? — Къчї е зѣѣ омѣ рѣѣ.

— Фърѣ мотивѣ ѡнсѣ? — Къчї сѣнт Дѣмнезеѣ!

— Шї не кѣт те вѣнде? — Не треї зечї де ванї.

— Ђл кѣноаштем, Деамне. — Дѣка мѣ ѡбїѹї,

Аїчї ал сѣл нѣме нѣ ѡл номенїѹї.

Адеврѣ зїкѣ воѣ, нѣ несте дої анїї,

Песте доѣ зїлѣ се ва спїнзѣрѣ:

Кѣметѣл лѣї ѡнсѣшї ѡлѣ ва сѣгрѣмѣ.

Нѣ е нїчї о фанѣ фърѣ де респлатѣ.

Вїѣа трѣдѣлоаре есте влестематѣ!...

.

„Моартеа мѣа ѡе крѣче есте нечѣсарѣ:

Трїѣмѣл Дрѣнтѣѹї моартеа мѣа прѣпарѣ.

Наштерѣа шї моартеа опї кѣрїї фїнде

Сѣнт скрїсе де мїна сакрѣї Провѣдїнѣ.

Нїмѣнеа ѡн лѣме нѣ поате-евїта,

Нїчї кїар Ынїверсѣл, destinata sa.

Прекѣм плоаса, карѣ кѣзѣнд прѣ нѣмѣнтѣ,

Холдѣле смѣлѣазѣ кѣ грїне шї флорї,

Ђн лѣмеа моралѣ сѣнѣлѣ челлѣ сїнтѣ

Дѣсволѣтѣ ѡн зѣврѣ гермїї крѣаторї.

Помѣл лїверѣѹїї кїнд с'о ѡтѣрї,

Тодї тїраннїї лѣмїї нѣ'л маї пот сдрѣвї.

„Еѣ ѿлѣ ертѣ п'ачелла каре м'а трѣдат:
 Ёѣрѣ dînsѣл поате п'аші fi trîsmfat!
 Adesca în лѣме челлѣ маі mare vine
 De ла înamîkѣл челлѣ маі kрѣdѣ ne vine.
 Sѣлîѣа ші Крѣчеа, ші Stema de spine,
 Алреолѣ sakрѣ fi-вор pentрѣ mine;
 Astѣ алреолѣ ва împрѣштîa
 Noantea барбаріеі че ne degraѣa.
 Dar мѣлт сѣнѣе însѣ se ва маі вѣрса
 Пîнѣ kînd Dрептатеа сѣ поатѣ trona!
 — Ші нѣ е пѣstîндѣ ка сѣ skanî de moарте?
 Тѣ ештî neчessарîѣ pentрѣ-Ѧmanitate.
 Ѧнѣ профетѣ ка tine кѣт vine нѣ face
 Ла попорѣл каре în жѣгѣ de ferѣ заче!
 — Тоатѣ пîкѣтѣра de сѣнѣе d'аллѣ меѣ
 Ва prodѣче 'n лѣме кѣте-Ѧнѣ Nazарѣѣ.
 — De е тревзîндѣ, тодî vom мѣрî noî,
 Ка сѣ skѣпѣм лѣмеа de Шерпî шî Strîgoî.
 — Tatѣл меѣ ordonѣ: тревѣе сѣ морѣ!
 Че! н'ашî пѣtea оарѣ сѣ мѣ înkонѣорѣ
 Кѣ treî mîllîoane de бравî veterанî?
 Dar în лѣпта врѣтѣ, neste кѣрî ва annî,
 Перзѣ поате прочесѣл каре'л апѣрѣ еѣ;
 Îн лѣпта моралѣ, trîsmfѣ ѣ ал меѣ!
 Însѣ, н'авеѣî teamѣ, Рома ва кѣдеа,
 Шî *Idolî* лѣмîî se vor sfѣррîma.
 Кѣ пачеа ш'аморѣл în лѣмѣ am venit,
 Boeskѣ сѣ морѣ astfel прекѣм am трѣit.
 Крѣчеа mea, маі tare ка mîî legîoane,
 Îн кѣрînd sdровî-ва Темплѣрî, Бавîлоане;
 Шî tîранîî лѣмîî vor fi sfѣррîмаѣî.
 Фраѣî, не трѣдѣторѣл шî воî сѣ'л ертаѣî.
 Fîѣî Ѧнîѣî ка фраѣîî шî сѣ вѣ амаѣî.
 Кѣчî, îарѣшî zîkѣ vorѣ, пѣмаî прîп аморѣ

Se realizează **Търма ш'нѣ Пърсторѣ** :
Adikъ, Dreptatea între popoal' frađi.

„Лзаđи тоđи din *piñe*, емъзема Дрептѣđи;
Ши веđи *vinѣ*, символъзла ал Фратернитѣđи.
Кѣчи, amin zikѣ воѣ, peste кѣđи ва ann'ї
Roma e кѣзѣтѣ кѣ а еї tirann'ї.“

Ла ачесте ворѣе Исѣс а тѣкѣт.
О тѣчере mare атѣнчи с'а фѣкѣт.
Nimen'ї нѣ'нтрерѣмнѣсе профѣнда тѣчере
Фърѣ нѣмаї Петрѣ, zikѣнд кѣ дѣрере:
— Кѣ tine, Исѣсе, voeskѣ а мѣри;
Ши мѣнѣ пе Крѣче а те ѣсноđи.
— Адевѣрѣ zikѣ ðie, пѣнѣ н'о кѣнта
De trei ori Коконѣж, te веї лепѣда
De Fiїзл Marieї; ðar te веї кѣи,
Ши а та кѣинѣтѣ тѣ ва мѣнтѣи.
Петре ал лѣї Simonѣ, пе kredinѣа та
Biserika Крѣчиї se ва ridika;
Ўнсѣ, ка ми tine, аї тѣї ѣрмѣторї
Вор профана Крѣчеа пѣнѣ de trei ori;
Ðar кѣинѣ ка tine, вор агла ертаре;
Ши а лор ѣзѣре ми kredinѣтѣ tare
Вор фаче сѣ tremme ѣн палатѣл лор
Тоđи Despoñiї карї мѣнчeskѣ пе попорѣ.
Despoñiї атѣнчиа, siliñi de Пърсторї,
Ка сѣ skape вѣада ми аї лор фечорї,
Вор салва еї singѣри ðin ланѣѣ пе попорѣ.
Атѣнчи fi-ва 'н лѣме Търма ш'нѣ Пърсторѣ.
Biserika'ñi, Петре, атѣнчи ва 'нчетта:
Brætta та ðomniре se ва termina.
Атѣнчи ва ѣнчере а ðomni Ioanѣ
Кѣ кѣвѣнтѣл sakрѣ, miї de miї de anї.

Atârnia viada va fi Paradisŭ!
În kartea Natŕpei astfel este skriŝŭ.“

Ла асте кѣвѣнте Іѣда oftѣ,
Іар Іѣсс ла дѣнсѣл кѣ миѣ кѣтѣ.
Петрѣ се армасѣ кѣ зѣнѣ кѣдѣтѣ латѣ,
Ши фѣксѣ пе-Іѣда к'ѣнѣ окѣѣ флѣккѣратѣ.
Іаковѣ, ка ши Петрѣ, ѣл амерѣндѣ
Кѣ зѣн окѣѣ де сѣнѣ кѣре фѣлѣрѣ.
Іоанѣ резимасѣ фрѣнтеа'ѣ де аморѣ
Пе сѣнѣл челѣѣ сакрѣ ал лѣѣ Салваторѣ.
Skariotѣл ѣнсѣ сперѣос кѣтѣ,
Ш'о пѣнгѣ сѣѣ масѣ стрѣнѣа'н мѣна са.

Іѣсс, дѣпѣ Чѣна чеа немѣрѣитоаре,
Спѣлѣ ла Апостолѣ але лор пѣчоаре.
Вѣнерѣ Салваторѣл фѣ крѣчѣфѣкатѣ;
Тот Вѣнерѣ Іѣда с'а ши спѣнзѣрат.
Іар песте треѣ зѣлѣ Крѣстѣ а ѣнвѣатѣ,
Ши де кѣар Кѣіафа Зеѣ фѣ проклѣмат.

JURĂMÉNTUL LUI BRUTUS

pe
cadavrul Lucreției Collatine.

Istoricu.

I.

. Dēn'a noante fatală
Kъnd Sekstъs profanasse Birtъtea konjъgаль,
Лъкреція адънъ ne Брѣтѣs, п'ал eї tatъ,
Pe сонд'ї, ne konsinъenї, famillia eї toatъ.
„Iъbite kollatine, 'цї e patъl profanatъ!...
În noantea чеa tpekъtъ Sekstъs m'a violat!...
Aчeastъ desonnoape въ жърѣ s'o pъсвъnapї:
În сънъcele лор шаръ tiranїї vlastemaцї!“

Zikъnd ачeste vorbe, Лъкреція s'a streпъnsъ!...
Ънѣ сънѣ frъmosъ ka kpinъл пъmnalъl a пъръnsъ!...

Ъиѣ fълъpѣ de лъminъ ne Брѣтѣs лъminъ;
Шї Брѣтѣs idiotъl în *Анъелъ* se skimъtъ.
„Акъm, opї niчї-odatъ! a zisъ Брѣтѣs înчет.
Ешї, sabie, din teakъ; mi тъ, лавъ, din neптъ!“

II.

Брѣтѣs skoate пъmnalъl din плага сънъpъндъ,
Шї'n aerѣ skъttъpъндъ'л, k'o voce detъnъндъ,
Елѣ zиче: „П'ачestъ сънъce, atita de kъpatъ,
'Nainte de че Sekstъs ne елѣ л'a profanatъ,
Pe дъnsъл жърѣ a stinъce, kъ opї-kape miжлокъ,
Kъ opї-че sakpificiъ, prin sabie mi fokъ,

Сѣмѣнда лѣи Тарквине, сѣмѣнда лѣи спѣркатъ, •
 Копіллѣ, мѣмѣ, невастѣ, familia лѣи тоатѣ;
 Жѣрѣ inkъ кѣ ѡ Roma нѣ воіѣ маі сѣfferi,
 Сѣв нѣчѣ знѣ felѣ de formѣ, Tiranni a маі domni. •
 Пе воі, Зеі, вѣ іаѣ martori ла жѣрѣмѣнтѣл меѣ!
 Тартарѣл сѣ мѣ soарѣл de нѣ л'oiѣ џине еѣ...
 Іар капѣл тѣѣ, Тарквине, dragonѣле fatalѣ,
 De azi destinat este ла Зея infernalѣ!„

Валеріѣ, Лскрециѣ, шѣ Колатинѣ, шѣ тоџѣ,
 Trezidi ла aste ворѣе ka dintp'ѣнѣ somnѣ de морџѣ,
 Admir' metamorfosa лѣи Брѣтѣс чеа сѣвлімѣ:
 Аі лѣи oki flakkѣрѣ варѣл, іар фаџа лѣи esпрімѣ
 Шѣ кѣрѣте ѡналте шѣ patimѣ ѡfokate:
 Шѣ ѣрѣ, шѣ vendetѣ, ш'amorѣ de лѣбертате.

.

Пе ѣмерѣ Колатинѣл кадаврѣ-а ridikatѣ;
 Іар Брѣтѣс џине'n mѣнѣл пѣмналѣл сѣнџератѣ.
 Кѣ astѣ stindardѣ Ерѣл ѡ пѣаџа Колациѣі
 Ridikѣ tot орашѣл ѡ kontra Tirannieі.

— „Romanі, ле зѣче Брѣтѣс, ла арме! шѣ'мѣ ѣрмаџѣ!
 — Ла арме! strigѣл пѣвеа. Ла арме алергаџѣ!“

III.

Брѣтѣс е ѡnainte de Колатинѣ ѣрматѣ,
 Че поартѣ п'ал сѣѣ ѣмерѣ кадаврѣл сѣнџератѣ;
 Іар пополѣл ѡ маршѣ'ї мереѣ, мереѣ tot креште,
 Лѣџindѣсе ка нѣорѣл че трѣснетѣл dosпеште:
 Аша diu мѣнџѣі пірас, кѣргѣнд прѣн вѣі тѣкѣнде,
 Ыnite кѣ sorџente, devinѣ џірле ѣрлѣнде.
 Ажѣнсѣ ѡ пѣаџа Romeі, tot пополѣл romanѣ,
 Setosѣ de рѣсѣѣнаре, ѣрлѣ ка знѣ океанѣ.
 К'ѣнѣ singѣрѣ џestѣ Ерѣл ammѣте astѣ Вѣлканѣ.

— Romanî, де strigъ Брѣтѣс, k'o воче де Titanѣ,
 Вої тоџі кѣпоаштеџі крѣма дѣн сѣнѣл Коллагѣѣ;
 Жѣраџі вої тоџі ка мѣне кѣдереа Тѣранѣѣ?

• — Жѣрѣм! Жѣрѣм! Жѣрѣм!

— De astѣzѣ ѣnainte авем сѣ ассѣдѣм:

Кѣчѣ фѣрѣ sakpѣfѣчѣѣ нѣ este Лѣбертате...

•
 Шѣдѣ вої кѣ Тѣранѣѣа е знѣ камелеонѣ,

Каре сѣв мѣлте форме мѣнѣште-еа пе омѣ?

Орѣ каре ѣ ар ѣ форма, жѣраџі s'o алѣнѣгѣм

Кѣ ферѣл шѣ кѣ fokѣл? — Жѣрѣм! жѣрѣм! жѣрѣм!“

Брѣтѣс дѣнѣ ачѣеа пропагѣ пе soldaџѣ,

Пѣтереа шѣ спѣранѣа Тѣранѣлор спѣркаџѣ.

Ошѣтереа fratѣrnѣсѣ кѣ плевеа ѣмпѣлатѣ.

Акѣм Рома ѣнтреагѣ, сѣв steагѣрѣ addѣнатѣ,

Кредѣндѣ шѣ жѣртѣфѣре еа жѣрѣ Лѣбертѣџѣѣ.

Шѣ кѣнд Тарквѣне-аппаре ла порџѣле четѣџѣѣ

Шѣ чере сѣ'ѣ deskѣзѣ: „Noѣ нѣ маѣ врем **Тѣранѣ!**

Tot пополя рѣспѣнде. Sѣntem **Рѣпѣблѣканѣ!**“

BRUTUS ŞI FII SĂI.

Istoricu.

I.

O тѣ, Брѣтѣс, пѣрѣнте Репѣбликеѣ романе,
Алдатѣ пе кадаврѣл Лѣкредеѣеѣ матроане;
Тѣ, каре жѣкаши роля де idiotѣ, бѣффонѣ,
Ла кѣртеа лѣи Тарквине, стрѣвзѣл лѣи Неронѣ;
Ши сѣfferиши ѣлтраѣиѣл, диспѣдѣл, ironia,
Кѣ знѣ кѣраѣиѣ де Stoikѣ, сѣ поѣи тѣ Tirannia
S'o sani ла temelie; сѣ поѣи-тѣ рѣвзѣна
Atitea inimi kalde че inkѣ сѣнѣера;
Комѣи тѣи, о Брѣтѣс, ѣѣ сеамѣлѣ еѣ ѣие?
Ѣрѣскѣ ши еѣ ка tine infama Tirannie?
Нѣ, нѣ! кѣчи еѣ sѣnt капиѣ знѣи комплотѣ fatalѣ;
Асѣпра Romeѣ инсѣши ridikѣ ал лор пѣтналѣ:
Конспѣрѣ кѣ Тарквине, пе векеа-ѣ temelie,
Сѣ stabiizeze iarѣши бѣтрѣна Tirannie:
Кѣчи аспѣреле моравѣри Репѣбликеѣ пѣскѣте
Sѣnt грелле пѣнтрѣ inimi ѣн молѣчѣни крескѣте!
Ѣн склавѣ, нѣмитѣ *Bindiviѣ*, deskonere трѣдѣреа, *)
Ши консолиѣор Romeѣ**) денѣндѣ конспѣраѣеа;
Iar консѣлиѣ arrestѣ п'ачѣи консѣпѣрѣторѣ,
Ши даѣ ѣн жѣдекатѣ п'аѣ Romeѣ трѣдѣторѣ.

II.

Пѣнѣ тронѣ ѣналѣ ши simplѣ staѣ консѣлиѣ чеѣ доѣ;
Ѣн faѣа лор staѣ fii лѣи Брѣтѣс амѣндоѣ;

*) Bezi: Istoria Репѣбликеѣ романе.

**) Pimii Консѣли аѣ fost Брѣтѣс ши *Colatins*.

Ла патрѣ нашѣ де дѣншиі сѣнт тоуі комплічіі лор,
Înkɔnɔiɔraɕii de garde ши нѣмеросѣ попорѣ.

— Fiind-kъ, ziče Brɔtɔs, sɔnt probe, mɔrtɔrii,
Kъ тоуі ъшти miserabilii, ши kiap ai mei kopii,
În kontra liberɕii ei sɔnt konspiratori,
De savie тоуі мѳарѣ, ka niște trɔdɕtori!
Nɔ sɔffere azi Roma niçi *șerpi* niçi *linitori*.“

— Ertare, strigъ плевеа, pentrɔ ai tɔi fecori!

— Azi Brɔtɔs este konsɔlɔ, алѣ Romei-apɔrtorɔ;
D'a Romei libertate елѣ е рѣспензѳторѣ.

Че воиѣ рѣспленде мѣине попорѣлѣи совранѣ,
Kъnd ap kъdea iar Roma sɔb gearra de tiranɔ?

Аичѣ нѣ сѣнт пѣрпите, аичеа консѣлѣ сѣнт:

Maі sakrɔ dekɕt Roma nimik n'am пре пѣмѣнтѣ.

Esekɕtorɔ ал леѳиі, sɔnt nepɔrtinitorɔ;

Kъчи леѳеа нѣ есчентѣ пе Реѳе din попорѣ:

'Nainte-i тоуі сѣнт зна. ши sklavɔ ши Împɔratɔ.

Kъnd korpɔl e 'n perikolɔ, ѳи мемѳрѣ kangrenatɔ

Se taie, fie мемѳрѣ ѳn tatɔ saɕ ѳn fiɔ.

Аша лѣkreazɔ-ѳиѣ пополѣ че е либерѣ ши виѣ.

Аша пѣтеа-ва нѣмаі s'esiste Libertatea.

Аша ordonnъ леѳеа, аша ziče Drentatea.“

— Ertare! strigъ плевеа pentrɔ adoa оарѣ.

III.

Brɔtɔs 'ши askɔnde faɕa kɔ manta'i konsɔlarɔ;

Ши арѳтѣндѣ'ши fiі, елѣ ziče ла ликторѣ:

„Întɔiɕ sɔ se đyɕigъ ачешѣ doi vînzɕtori...“

Ши доѳ пѣсте белле, d'al лор korpɔl separate,

Zɕheaɔ fɔrɔ miɕkare în sɔnɕe innekate:

Eraɔ fiі лѣи Бѣттѣс!... Плевеа рѣмѣсе мѣтѣ!..

Акѣма Libertatea ера satisfɕkɕtɔ.

Atɛnɔia Брѣтѣс zisse, кѣ знѣ сѣснинѣ амарѣ:
 „Fidї voї dar prima жертѣ п'ал patrieї алтарѣ!“

Апої, примѣлїндѣ'шї okїї peste ачеллѣ попорѣ
 Каре прївеа їн Брѣтѣс зн Zeѣ nemɛritopѣ,
 Еллѣ zisse кѣ'nfokаре: „devisa-mї e Dreptatea;
 Шї Roma a mea мамѣ; шї Zeе, Лїберtatea.
 Іар fiї шї nepодїї, вої, bravїлор Romanї.
 Републїка тубїаскѣ, шї moарте ла tirannї!“

MUCIUS SCEVOLA.

Istorică.

I.

Tarquinie Săpervăl, din Roma аллѣngatѣ,
Kă oastea лѣі Porsena еллѣ Roma а влокатѣ.
Пе кѣnd dar тодѣ Romanii ераѣ deskраpageаdѣ
De влокѣл лѣі Porsena, мѣлdѣ жѣnѣі determinаdѣ
S'addѣnѣ іntr'o noante, шѣі, printр'ѣnѣ жѣрѣmѣntѣ,
Se леагѣ ка сѣ салве d' Eтрѣсчѣі ал лор пѣmѣntѣ.
S'omoape пе Porsena: ачеста ѣ ал лор планѣ;
Iар sorрdѣл атѣnчѣі kade п'ѣnѣ жѣne patriчѣianѣ:
Еллѣ Mѣчѣiss се kiamѣ; порнеште strevestitѣ,
Шѣі'n таѣра етрѣскѣ еллѣ іntrѣ nezѣritѣ.

Ероѣл nemсреште іn kortѣл prinчѣiarѣ;
Soldаdѣіі priimeskѣ plata дела ѣnѣ sekретарѣ;
E іnsѣшѣі sekретарѣл Porsenei: вравѣ soldatѣ,
Statѣра'ї de Еркѣле. mi vine kostѣmatѣ.

Ка фѣлцѣрѣл d'odatѣ streлѣчѣе ѣnѣ кѣnѣitѣ....
Ѣn ѣnѣntѣ се аѣде.... Ѣnѣ omѣ заче лѣnѣitѣ!...
E іnsѣшѣі sekретарѣл, de Mѣчѣiss жѣngiat:
Іn локѣл лѣі Porsena ероѣл л' а лѣat.
'Nainteа лѣі Porsena Mѣчѣiss стѣ legatѣ;
Iар реѣеле пе tronѣ'ї de garzi e 'nkѣnѣісrat.

II.

— Че сунтѣ-тѣ? шѣі че каѣnѣі? — Sѣnt четѣдѣeanѣ Romanѣ,
Шѣі kast пе Porsena, s'ommopѣ п' ачестѣ tiranѣ.
— Че рѣѣ 'dѣі а фѣkѣt dѣnsѣл? — Dar Roma, patria mea,
Че рѣѣ 'ї а фѣkѣt dѣnsa спре а о sѣgrѣmă?

Рѣсвоіѣл вреа Порсена? Рѣсвоіѣл ва авае;
 Dar în асeastъ лѣитъ întѣіѣ елѣ ва кѣдеа.“
 Знѣ fokъ арде аппроапе п'знѣ piedestalъ орнатѣ,
 Ши pentрѣ sakpifичіѣ astѣ fokъ e destinatѣ.
 „Привеште, зиче-еродл, кѣм ливерѣл попорѣ
 Меприсѣ вѣаца pentрѣ ал патріеі аморѣ.“
 Zikъnd асесте ворбе, немѣриторѣл жѣне
 Întinde тѣна дреантѣ ши пе кѣрѣнї о пѣне.
 „Сѣ арѣ astѣ тѣлѣ че нѣ а nemerit
 Пе însѣші inamikѣл ал Romei челлѣ кѣмплит.“
 În кѣте-ва momente фѣ мїна'ї тоатѣ skpѣмѣ.
 „Те вѣкѣрѣ, о Рома! Ештї ливерѣ акѣм!
 Ши тѣ, Порсена, алѣ кѣ sѣnt треі sѣте жѣнї,
 Знѣ кѣѣетѣ ш'о воінѣтѣ, тодї demnї d'аї лор стрѣвнї,
 Че пе алтарѣл Romei а та моарте-аѣ жѣрат.
 Destinѣл întѣіѣ врадѣл лѣї Мѣчїѣ л'а армат;
 Чеї-л-алѣї vinѣ дѣпѣ дѣнѣл. De тодї подї тѣ skѣпа?
 Порсена, te rekiamѣ тронѣл ши дѣра та.
 E kassѣ недреантѣ асееа че sѣсѣїї;
 Іар inamikѣл Romei тѣ нѣ аї дрентѣ сѣ фїї:
 Кѣчї ливерѣ е Рома ла сіне леѣї а'ші да,
 Прекѣм este tot омѣл ливерѣл în kasa sa.
 Че ар fi zisѣ Порсена кѣнд ної ам fi фѣкѣт
 Асееа че елѣ фаче? Нѣ пе-ар fi комѣвтѣт
 Кѣ тоатѣ desdemnареа, к'о фѣріе 'ngrozitoare,
 De patrie diktate кѣм ши де рѣсѣнаре?
 Întoарче-те, Порсена, de ѣnde аї venit:
 Кѣ amicїа Romei тѣ ештї маї folosit.“

III.

Adoazi Порсена assaлтѣл рїdикà.
 D'atsнчї стрѣвнѣл nostrѣ *Suevoia* *) s'a кемат,
 Ш'о statѣе în пїадѣ де бронѣ і s'a 'нѣлѣат.
 Ш'am zisѣ: „Кѣ *Bpsѣї* ши *Suevoia*, маї е де мїрат оаре
 Кѣ Рома-ажѣнсе 'ndатѣ а лѣмїї domnїтоаре?“

*) Stingачіѣ.

VORNICUL STROE LEORDEANUL*).

Istoricu.

(20 Apriliu 1669).

I.

Antonie Vodъ, Domnă în astъ даръ,
Конвоакъ-Адънареа естраординаръ:
De nagia toatъ e reprezentatъ;
În zioa ачееа ера presidatъ
De Mitropolitъ Tsdose нъmită,
Че de toatъ дара ера преа іъvită.
Este konvokatъ a дърѣ-Адънаре
Съ жъдече krîma знсі воерă mare:
Боеръл ачеста, Stroє Леордеанă,
Făssesse de toate, kiar mi *Kaimakamă*.
Între kăstozî Stroє e addăс în саллъ:
Крime марі respîръ fađa 'i kриминалъ.
Каммера мърмъръ ла а лсі vedere;
Іаръ капъл леціі пропъне тьчере.

II

— Stroє Леорdene, ештi astъzî kemată
'Nainteа-Адънъріі челлеі џенерале
Ка съ'дi даі кэvintă de kримеле талле.
— Каре 'mi este krîma? Stroє а'ntреват.
— Stroє Леорdene, ештi inkriminat
Къ п'ал тьă protektoră **) тэ л'ai fi піpît
Ла Grigore Gika ***) , че л'a omopît.

*) Bezî Magazinъl Istopikă.

**) Post. K. Kantakuzin, săgrămat în трапезъria дела Sna-
гов, din ordinea лсі Gr. Gika, ла 20 Decembrie 1664.

***) Grigore I Gika ***) , 1660 — 1665.

— Каре'ми е пірішл? — Ної те аккѣсѣм:

Înaintea Цѣреї те inkriminѣм

Ка знелтиторѣл морѣї пѣрпентѣї,

І рѣспѣнд тоѣї фраѣїї Кантакѣзинештї.

În astѣ skpisoare, fostѣл Domnitorѣ

Те trateazѣ, Stroe, ка зчигѣторѣ.

— Че рѣспѣнзи тѣ, Stroe, ла aste кѣвѣнте?

— Рѣспѣнсѣл меѣ este, преа Sinte Пѣрпенте,

Кѣ Grigore Gika преа мѣлт се іншалѣ

Крепѣнд кѣ кѣ asta крїма лѣї їшї спалѣ;

Іар ачеастѣ крїмѣ е кіар фантѣ са,

Шї totѣ Iordanѣл нѣ о ва спѣла.

Dѣп'о simплѣ пірѣ кѣм пѣтеа елѣ оаре,

Фѣрѣ жѣдекатѣ, їндатѣ s'ommoare

• Пе ал сѣѣ протекторѣ, че її akkordasse

Кїар domnia Цѣреї, че елѣ refѣssasse?

Bodѣ Gika мїнте їн astѣ skpisoare.

Astѣ мѣртѣріе нїчї знѣ temeїѣ н'аре.

Пробе леѣitime їмї їнфѣдїшадї;

Нѣ кѣрѣї пластографе, марторї кѣмпѣраѣї.

— Авем шї d'ачеллеа, пірїшїї strїгарѣ.

— Че вѣлпе шїреатѣ! zisse Adѣnarea.“

Атѣнчї капѣл леѣїї ordonnѣ сѣ віе

Kommisѣл Вѣрзарѣ, віѣ мѣртѣріе.

— Преа Sinte Пѣрпенте, жѣр пе Dѣmnezeѣ,

Кѣ пе Леордеанѣл л'am азїт еѣ

Кѣ ла Bodѣ Gika singѣр а тѣдат

Пе ал сѣѣ протекторѣ. — Ештї знѣ свеллератѣ!... *)

А zis Леордеанѣл. Kommisѣл Вѣрзарѣ

Нѣ poate fi марторѣ, кѣчї е знѣ їлхарѣ.

*) Че е drept, Вѣрзарѣл ера комплїчелс Леордеанѣлї ла toate їлхѣрїїле лѣї, zїche istoria.

Am' prove în mînz къ е счеллератѣ....

— Kam are dreptate, zisse-ѣнѣ Denstatѣ.

— Такъ 'дѣ гѣра, Строе; тѣ ештѣ ѣнѣ тѣларѣ.

Ia dѣ ла лѣmînz, Kommise Вързарѣ,

Kartea-astograфѣ а ѣstѣi mîmelѣ.

Боерѣ, astѣ karte е skpîsѣ de елѣ. “

Ѣнѣ боерѣ читеште fatала skpîsoare,

Кѣ о voce tare шѣ рѣсѣннѣтоаре:

„Kind în lînsa Gikei eram Kaîmakam,

„Am pîrit ла Vodѣ пе ал меѣ patronѣ,

„Ka ѣsѣrpatoreѣ domneskѣлѣi tronѣ....“

Sѣskpîs în skpîsoare, **Строе Леордеанѣ.**

— Строе Леордене, шѣ ачѣаста mînte?

— Ваі! п'ам че маі zîche, преа Sînte Пѣrinte!

М'а орѣит пѣkatѣл!... Вѣ rogѣ, мѣ еptaдѣ!...

Еѣ sѣnt ѣччѣгашѣл!... Nѣ мѣ блѣstemaдѣ!... “

III.

Ѣn sgomotѣ se face. Ѣра, desdemnarea,

Kompîndѣ de odatѣ toatѣ Adѣnarea.

Sgomotѣл-Adѣnѣrîi treche ла попорѣ,

Шѣ devine ѣрлетѣ înfîorѣtorѣ.

„Sѣ moарѣ! Sѣ moарѣ!“ попорѣл strîga.

Паллîdѣ ka шѣ moартеa, Строе лѣкрѣта....

Înaintea мордѣi sѣnt лашѣ трѣдѣtorîi;

Înaintea kрimei sѣnt бравѣ vînzѣtorîi.

Kаммера kondannѣ п'ачestѣ боерѣ лашѣ

Ла snînzѣrѣtoаре, ka ѣнѣ ѣччѣгашѣ.

„Dînte pentрѣ dînte, прадѣ pentрѣ прадѣ,

„Moарте pentрѣ moарте!“ strîgѣ лѣmea toatѣ.

Iар Mîtropolitanѣ zîche ла Артамѣ:

— Багѣ-mi 'л în feарре пе ѣstѣ ѣччѣгашѣ;

Ші, vezi, сѣ нѣдї скапе, кѣ este хиклеанѣ.
Е вѣлпе вѣтрїнѣ ачестѣ Леордеанѣ.“

IV

Antonie Bodѣ челлѣ дела Попешті,
Îmbâlnzită de fraцїі Kantakuzinешті,
Mikșoreazѣ vina a лѣї Леордеанѣ;
Dekreteazѣ însѣ ka сѣ'ї ia kaftанѣ,
Сѣ'ї konfisче starea, сѣ'л кѣлѣгѣреаскѣ,
Ші ла вр' ѣнѣ skitѣ dosnikѣ сѣ se покѣіаскѣ.
Îнсѣ покѣіицѣ are ѣнѣ Strigoіѣ?...

V.

Pe Stroє îl пѣне întp'ѣнѣ karpѣ кѣ вої,
În antipіѣ нѣмаї ші кѣ хїрка гоалѣ;
De гѣтѣ i s'atipнѣ skpisoarea fatalѣ;
Ші ast-fel пе strade o zi фѣ примѣлатѣ,
Хѣїдѣитѣ де плеѣе ші де тоцї skѣіпатѣ.
Попорѣл грѣммадѣ трѣсѣраї ѣрмà;
'Nainteа трѣсѣреї ѣнѣ ералѣ *) striga:
„Еатѣ, фрацї, рѣсплата челлѣї вѣнѣзѣторѣ!
„Чїне o dorеште, fie'ї ѣрмѣторѣ.“

Ла Snagovѣ îн ѣрмѣ фѣ дѣсѣ лѣндѣитѣ,
Ші ачї кѣ сіла фѣ кѣлѣгѣрїтѣ.
Azind нѣміреаї де кѣлѣгѣрїе.
Кѣтре чеї де фадѣ strigѣ кѣ мѣніе:
„Dekѣт *Silvestre* маї віне *Maxmet*!
„Мѣ тѣрческѣ маї віне! Dar însѣ.... *xelebet!*... **)“

VI.

Ла skitѣл Snagovѣл, Stroє Леордеанѣ
A шеzѣт кѣлѣгѣрѣ маї мѣлѣт де ѣнѣ анѣ.

*) Приставѣ.

**) Кѣм ам зїче, 'mї o veni ші mie întp'o zi ана ла тоарѣ.

Antonie Vodъ кѣм с'а мазилит,
 Строе Леордеанъ iar с'а мipенит:
 Asvîrli în апъ passъ ши поткапѣ,
 O кѣчълъ неагръ ши трinti în .капѣ,
 Ши binишѣ пе змерї, ши ла брїѣ ханѣерѣ.

„Dămnezeѣ пе mine m'a fъkzt воерѣ,
 Ap fi zisѣ атѣнчiа Строе Леордеанѣ,
 Iаръ нѣ къллѣгърѣ, iarъ нѣ църанѣ.
 Ка мѣине сѣнт iarъши Каїмакамѣ de Statѣ;
 Ш'атѣнчї, ваї d'ачеiа че м'аѣ esilat!
 Iар вої, passe negre, че мѣ шиканадї,
 Вої, інѣерї кѣ коарне,
 'Mi addѣкѣ еѣ a-minte de Singia Boastrѣ,
 Кѣнд vom fi ла кїрмѣ кѣ *Domnia Noastrѣ!*
 Въ 'ntopкѣ еѣ атѣнчiа, кѣ вѣрфѣ ши 'ndesatѣ,
 Împрѣмѣтѣл kare aичї mi л'адї dat....
 Акѣм Silivestrѣ рѣмѣie кѣ вої,
 Iар Борникѣл Строе сѣ vie кѣ Noi!“

DOË BARCE ÎNECATE.

În memoria
Artistului **Negulici**
și a
Istoricului **Balcescu.**

Au banquet de la vie, infortuné convive,
J'apparus un jour, et je meurs ;
Je meurs ; et sur ma tombe, où lentement j'arrive,
Nul ne viendra verser des pleurs

Gilbert.

I.

E marea 'nfșriatș, Ńi valłrile mșce,
Ńi stșnka se desnikș... oșeanșlș e deskisș...
P'aï apelor mșnși renezï doș *varcelle* fșce,
Appare Ńi dispare pe marșinï de abisș.
Ńi aste doș varče eraș foarte stimate:
Katartșl lor de aorș, Ńi vella de mștasse,
Ńi vïșla de aramș, Ńi pșpeler 'nflorate;
Ńi 'ntr 'șnșele, doï *Anșel* kș arșinï łșminoase.
Dar varčele șnt șparte! Ńi vella șfșiatș!
Ńi rameler șdrovite! katartșlș șfșrșimatș!
Pïlodïi lor se łșptș kș marea 'nfșriatș....
Pșterea 'i abandonnș... Șncranșa,... 'i a łșsat!

Atșnșia voșea mșrïi la pșrșmșrï trïmitea
Așestș imnș de đșpere, kare đin vșrși eșia:

II.

„Alaltșerï, la șbnșl al Mșșelor ïvșite!
Ńi erï, la kșrșma *Naveï*, de Șerafimï pșrtadï!
Ńi azï, șncranșđ, ïlșșïi, ka fșmșl pișșinite!
Ńi mșșine, ïntr'o groapș! Ńi poișmșșine, vïtađï!

„Ba! tristă este ca omul să moară așa june,
 Când ești strălucit 'n lume ca pe oceanul zăpădat;
 Și când ești împletit cu lazure-căpătune
 A patriei salte frunte, ce sferă amar!

„Adio, Patrie dragă! Adio, România!
 Adio, frații de inimă, cu cari am plîntat
 Al **libertății** arbori p' a Dației câmpie,
 Ce frăcte va da ssemuș la timpuri destinate!

„Și noi, Kriste, ca tine mărșim p' a noastră cruce:
 Tă, pentru omenire; și noi, pentru România.
 O! aiți-tă pietate de dăra noastră dragă!
 Destul a pierat jăgăl al crucilor păgăni!“

III.

O voce-universală viubră în Infinit:
 „Vo! căpa cu *dspelea* încă n' ași demerțat.
 Pentru secretele scoperi la sînt'mi v'am kemat;
 Intrați dar în palatul de aur și porfir
 Să priimii răsplata divină și martiră.
 Grădina patriei voastre produce flori mădime,
 Și frăcte paradize, privighetori svezime:
 Când zna se șșkă, sânt alte trei în locă,
 Ce mândre se desvoltă sânt *Okisla* meș de fokă.
 O nație k'a voastră așa șșor nă moare:
 Pe dănsa o proteje epida mea cea tare;
 E stănkă ea de kare se sfarmă Tirannia;
 E vlezardă crucii ce sfidă Barbaria.
 Din sîntă ei eși-вор măдї Deni salvatorі,
 Ce'n lume strălucі-вор ka 'n Spadiș ceі sorі.“

Misterioasa voce d'odată a tăcut,
 Iar чelle доъ варче în апъ-ащ дїспърст.
 Песте вр'о чинчї minște din mare se 'ульдащ
 Доъ *kasambe albe*, че 'n черхри s'аввїнтащ.

FLUTURUL ȘI LAMPA.

I.

În câmpulna nopții zăd poetă vegea
Înainte znei lampe ce ardea.
Frântea lui albite, de furtună vâzute,
Pe mîna sa dreaptă era sîsîinute.
Ella își sîsîndesse meditația sa
Zăd fenomenă straniș spre a kontîmpla:
Zăd flutere, mîndră ca zăd kerkzeș,
Kă flakkura lampeī se lîpta mereș.
Atunci între fluturș mi lampă poetă
Începă ačeastă vorbire sekretă :

II.

Lampă.

Flutere frumoase, de ce vreī sî mori,
Kînd ești înkă zăne mi kînd podi sî svori?
Viața ta e dăclă mi strelăcitoare ;
Leagănelă tăș, floarea cea profumătoare ;
A ta vâzute, roză cea din nopri ;
Și a ta netire, miera cea din flori ;
Zefiri te poartă pe zmeri lor ;
Passărea iți kîntă kîntete d'amorș.

Flutură

Săta de viață, în fokă voiș sî morș,
Kă sî fărș sekretă celă nemșritorș.
Pentru zăd vietă fluturș o zi e destă
De ačeastă lăme sî fie săta !
Năskătă dînt'zăd vierme, sînt zăd kerkzeș :
De lăstă 'mi e vestmăntă ; sîffletă, zăd zeș !

Prodsktš al kьлдзrei, prin fokš vieđgeskš;
În flakkъre darъ voiš sъ mъ sŕimeskš.

Лампа

Însъ fokъl arde, flakkъra konsъmъ.

Глътърѡл

Fokъl e viađъ; flakkъra, o mъmъ.

Лампа

Ші аша de жъне воешті-тз съ morі?
Челлѣ пѣдін аштеантѣ пѣнѣ despre ziорі;
Ші atъвчі, амиче, тз нѣ веі мѣрі:
Къчі soареле дѣлче те ва înkъlzi.

Глътърѡл

Noantea este лънгъ, рече ші овскъръ;
Че мъ fakš еѣ oape фъръ de кьлдзрѣ?
Bіапа mea e дѣлче, дѣлче ші senінъ;
Dar че e viaпа фъръ de лъмінъ?
În лінсъ de soape, askъnsš îн нѣорѣ grosš,
Fii-тз pentрѣ mine soape radiosš.
Ласъ-мъ, o лампъ, съ сѣрѣтѣ odatъ
Bъza ta de flakkърi, фапа 'дi лъминатъ.

Лампа

Фѣдi de лîнгъ mine, флътѣре плънîндѣ:
Bъza 'mî e вълканъл; сѣнѣл меѣ, мормîнтѣ.

Глътърѡл

Dekъt viađъ trіstъ, рече, dъpepoasъ,
Maî vine îн flakkърi moapte глоріoasъ!

Лампа

Фѣдi, îдi zikš, o флътѣрѣ, фѣдi къ те топешті;
Îн a ta agonъ o съ те къешті.

Глътърѡл

Флътѣрѣл e ферѣл, лампа e magnetš:
Тѣ ештi a mea Мѣсъ, еѣ ал тѣѣ poetš.
Ласъ-мъ, лъмінъ, ka съ те сѣрѣтѣ:
Къчі pentрѣ лъмінъ Черѣ m'a нѣskъt.

Лампа

Маре 'цї е kpeдinga, fлэtpрѣ інzeitѣ!
 Intrѣ în лэmina de ъnde-аї ешит.

III.

Флэtpрлэ streзate flamma арзѣтоаре,
 Ши віада 'ші ласѣ în а сі волвоаре.

Флэtpрлэ е Цениѣ; Лампа, Zeitatea.
 Sэффлетлэ ачелла; чеаста, Veritatea.

SONETU.

La D-nu Millo.

Фрэмозѣ, мѣрепѣ е templeлэ în kape іші іа платѣ
 Ши Відиѣ ши Віртате, театрлэ челѣ romanѣ!
 Ма че ѣ знѣ templeлэ фѣрѣ знѣ преотѣ ши organѣ?
 О Арпѣ фѣрѣ коарде, знѣ гловѣ фѣрѣ очeanѣ.

Ідоллэ astзі templeлэ, ши преотлэ лѣі sakpѣ,
 Ши ornamentѣ, ш'organлэ, сѣзімѣ акторѣ, тѣ ештї.
 Тѣ, Мілло, stea поларѣ pleiadeї театрале;
 Тѣ, реѣeneratorлэ ал sчeneї рѣмінешї

Artistѣ între artimтії чеї маї челеврїї 'н лэме,
 Азі Молдо-Рѣмѣнія е мѣндpѣ d'ал тѣѣ нѣме.
 Ка Prometeѣ antikлэ, тѣ фѣрї fokлэ din черѣ,

Еллектpизѣнд d'odatѣ Inferнѣ ши Paradisѣ.
 Атѣнчі, peste знѣ тѣннетѣ d'анплазде ши bisѣ,
 Eхo репетѣ „*Bivat рѣмѣнлэ Молліерѣ!*“

LILIACUL.

I.

Între patrşnede şi 'ntre şezrştoare
Încenş odatş o lşntş prea mare;
Şi ka ori-che lşntş, ea se terminasse
Kş pierderi enorme şi prea miçi foloase.
Tratatele pşcii se ratifikarş,
Şi prissonierii se înapoiarş.
Atşnçi observerarş kş mirare toci,
Kş'n rezvelşl şsta nişte şoareçi hoçi
Jşkasserş rolşl şnor trşdştorî:
Pentş kş, kşnd *Lei* eraş vingştorî,
Ei şşreaş la *Valşpi* şi pe *Lei* trşdaş;
Kşnd *Valşrii* iarşş d'asşira eraş,
Şoarecii grşmmadş la *Lei* se 'ntşrnaş,
Şi 'nalte sekrete le deskoneriaş,

Valşrşl şi *Leşl* trşdarea izbeskş,
Iar pe instrumentşlş trşdşrii şrşskş:
Îndatş че dşnşii ажşngş skonşl lor,
Ei pe-lok şşrramş p'ori-che trşdştorş.

Valşrii şi *Leii*, foarte revolтаci
De pşrtarea şstor animali şşrkaci,
Pe *Joiie* pşgarş ka p'achei kodaci
Şş'i gratifşeze kş-appine de *Draçi*;
Kondannşndş'i inkş ka şş lokşiaskş
Nşmai la'ntşnerekş, şş se pokşiaskş.

D'atъnчї ачептї шоаречї, трѣдѣторї шѣршавї,
Поартъ п'а лор фрѣnte sipїллѣ de *славї*.

III.

Нѣ мѣлт дѣп'ачеаста, шоаречїї кодачї
(Че пе лимба noastrѣ se zїkѣ **лїліачї**...)
Кънд де патрѣpede аваѣ тревѣинѣѣ,
Фѣрѣ де рѣshine шї фѣрѣ кѣинѣѣ,
Ле ворбїа лор astfel: „Пе вої въ їзбїм;
Іар пе свѣрѣтоаре ле desureѣѣim.
Афарѣ де арпїнї, че алт сѣntem оаре
Декѣт анїмале кѣ патрѣ пїчоаре?
Кѣ ачесте арпїнї пе вої в'ажѣтѣм:
Кѣ елле пе passѣрї ної ле спїонѣтѣм.
Вїват анїмалѣ кѣ патрѣ пїчоаре!
Ѣрѣ немпѣкатѣ челлор свѣрѣтоаре!“
Кънд де passѣрї їnsѣ невое аваѣ,
Лїліечїї поштрїї astfel ле ворбїаѣ:
„Прївїдї, пѣссѣрелле, арпїеле noastre:
Нѣ сеамѣнѣ елле токмаї кѣ-алле воastre?
Ної їn atmosfѣрѣ ка шї вої свѣрѣтѣм,
Шї плѣкѣте арїї ка шї вої кѣнтѣм.
Missїѣnea noastrѣ, *snїrea-фрѣѣѣѣ*;
Іар devisa noastrѣ este *armonїa*...
Вїват! Сѣ трѣїaskѣ стїрнеа свѣрѣтоаре!
Шї моарте ла стїрнеа кѣ патрѣ пїчоаре!“

În maї мѣлте рїндѣрї asta s'a ѣрmat,
Пїнѣ кѣндѣ о datѣ лї s'a їnfѣndat.

III.

Într'o zi ле zїsse ѣn прївїгеторѣ:
„Нѣ въ е рѣshine, шѣршавї трѣдѣторї,
А ѣїне лимбаѣїѣѣ ѣsta прѣфѣкѣт,
Нозѣ, че кѣноаштем ш'ал vострѣ трѣкѣѣѣ,

Ш'а voastre prinčipe, шi falчѣ karakterѣ?
 Appеле voastre sѣnt de *Luciferѣ*,
 Iar кѣntarea voastrѣ e de *Kiçoranѣ*.
 Републиканѣ astѣzi, шi мѣine tirannѣ!...
 Ерi, нѣmai de parte, н'аѣi декларатѣ оаре
 Ърѣ nemпѣkatѣ челор сѣѣрѣtoаре?
 Dint'ачееашi гѣрѣ кѣm poate сѣ iасѣ
 Шi мiere шi fiere, шi inferнѣ шi черѣ?
 Че емтi-тѣ? Рѣsпѣnde, iасмѣ monstrѣoасѣ?
 Анѣслѣ de лѣminѣ, саѣ ѣнѣ *Luciferѣ*?
 Ештi Demonѣ ал попѣiи, символѣ алѣ мѣndriei,
 Шi ал лашитѣѣiи, шi ал лѣkomiei.
 Siçilлѣл трѣdѣрiи порѣiи пе frѣntea ta.
 Askѣnde-ѣi iн noante мѣршѣvia ta.
 Пiеi din okii поштрiи, сѣирѣ аѣrпisitѣ.
 Intrѣ 'н iнтѣnereкѣ de ѣnde-аi емтi.,

D'atѣnçi лиiакѣл iн ѣмѣрѣ трѣеште,
 Шi тоѣi iл алѣngѣ шi' л disпѣrѣеште.

SERAPHIMUL.

În memoria

D-llei Alexandrina Racoviță.

Et rose, elle a vécu ce que vivent les roses :
L'espace d'un matin!

Malherbe.

Întp'o zi zniș anđelș din черскъл коррѣ
Fъ trimisș în лѣме d'аг сѣș Креаторѣ,
Ка сѣ îndялчиаскѣ soарта ла orfanі,
Ші ка сѣ консоле пе віенїї цѣранї.

Тримисъл ачеста ера о копїлѣ,
Дѣлче шї сѣавѣ ка зніș висѣ d'аморѣ;
Ера о колѣшѣ сѣș о фломїлѣ,
Лѣна întре стелле, крїнѣл întре флорї.

Кѣт sъnnетѣл Арфеї, кѣт sъспїнѣ d'аморѣ:
Атѣт трѣї 'н лѣме ачестѣ Serafimș!
Ка балсамș пе ранѣ, ка рооа пе флорї:
Astfel fъ în лѣме astѣ anđelș sѣвлімѣ!

Розѣ d'екзатор ла norđѣ трансплантатѣ,
Крївѣцѣл о smѣлсе шї о vestejі.
Îн валлеа де лакрѣмї, де шерпї infektatѣ,
Пассѣреа дївїнѣ кѣм пѣтеа трѣї?

Іnїma та, нѣмѣ, їнкѣ sънцереазѣ;
Шї пѣнѣ ла moарте'її еа ва sънцера!
Ка Рахел, nїmїка нѣ те консолеазѣ:
Кѣчї nїменї копїлла нѣ'її о поате да!

Te konsolъ însъ, mēmъ-infortnatъ :
 Къчї Aleksandrina, ka martirii sinđї.
 Mъri pentrѡ-amorъl de ōmanitate,
 Aжъtъndъ in ѡmъrъ ne neferiđiđї! *)

O anđelъ de pace ōi de poesie,
 Ia-цї scorpъl in черъrї de ѡnde-aї venit :
 Шї ачї intonnъ imъъl armoniei
 Къ ачеia kari ka tinc-ađ mъrit!

*) Dъnd ајstorpъ inтр'askъns ѡnop църанї зъkъnd de lin-
 goape, fъ attakatz de ачeastъ malatie kontađioasъ, din
 kape i se kaxъъ moарtea.

UNIREA.

—
D A S. D.

O ță, sîntă Ţiure, simbolă de proușpire,
Prin kare și tot omă și oș kare poporă
Rekapăț pștere, rekapăț mșpire,
Kănd cere kă ardoare al ță sîntă ajștoră.

Săst a ta ivire, o Stea mălt aștentată,
Pe orizontă dăikă de groșă nșoră kolleșită!
Ţiure, ță ești fără pe mareă țălērată,
Și portă și bșșola pentră nașfrașită.

Prin tine, o Ţiure, Евреї odinioară
Kă Moise în frunte ștriviră n'Египтеанă;
Și oasteă lăi în mare de șăne innekară.
Și împăntară steagă în para Хаанаанă.

Prin tine și Еллада și Рома-odinioară
Аș fostă ceea че fără: doi șoră lăminștoră;
Și nșmaі fără tine aști șoră se'ntănekară.
Перінд k'achelle stelle че kadă noantea din nșoră.

.
.
.
.

.
.
.
.

Amerika, ачеастъ предестинатъ царъ,
 Каре продъче планта че'ї зиче Либертатеа,
 Prin tine, o Ţiire, a рѣмнт а салле феаре,
 Ш'а ridikat пе тронѣ'ї Progressя ми Drentatea.

Prin tine, o Ţiire, кънд хорделе варваре
 Ка зпѣ torrentѣ де флаккърї totѣ глобъл пѣstia,
 Армателе рѣмъне ераѣ invingътоаре,
 Ши ливеръ ши таре ізбитъ Patria mea.

A! daka moшii noштриї, атъта де ерої,
 Ал тѣѣ кълтѣ, o Ţiire, n'ар fi despreцѣit,
 Am fi чееса че sѣntem?
 Попорѣл Рѣмънѣ astъzi ар fi преа fericit!

Кънд Mihaїл viteazъл ши кънд Шtefan челѣ mare
 Лзаръ drent devisъ Ţiirea tstсpor,
 Атънчї patria noastrъ ера ливеръ, таре,
 Ши respectat де лъме stindardѣ'ї tricolorѣ!

Тръiaskъ, fraцї, Ţiirea! Ţiirea е пѣтереа;
 Пѣтереа е мърїреа; мърїреа, пропъшїреа.
 Ţiirea е viaца, лъмина ши авереа;
 Ţiirea ѣ либертатеа, зпїреа ѣ fericitеа!

TREI ZÎNE.

I.

Trei zîne frumoase amă vâzăt în visă,
Și fiente kare черлă 'mî a promisă;
Și șna îmi zisse: „Eă sânt **Armonia**, *)
Kare îndălчеште opî kare dăperî.“
Чea d'a doa zisse: „Eă sânt **Amicia**.
Че'nfрăмăseдеазъ opî kare плъчерî.“
Iаръ чea d' атрееа нăмаî k'o прівіре
Аппринсе în mine o mare simđire.

— Ia șune, poete, mă'ntребаръ елле,
Kare'нî плаче die din noi къте'шî трелле?
— Къте'шî трелле 'mî плачеңî, ле рăспнсеіѣ еă;
Пентрă къте трелле îmi даă votăл меă.
— Dar din къте'шî трелле пе kare преферî?
— Kare îmi прокъръ маî мълте плъчерî.“

II.

Атăнчî къте'шî трелле п'арріпеле лор
Мă'нълдаръ în аерă, маî presses de нзорă.
Еатъ-мă d'odatъ într'енă ларгă палатă,
Лăminată de стелле шî d'азърă formată;
Iар еă, într'енă леагънă de trei кърквевî,
Sorbiam пнп' ла droждii neктаръл de zeî.
Și челле trei Zîne, кă-Арге аprite,
Кънтаă лънгъ mine арî înzeite:

„Ласъ, о poete, лăмса чea de жосă,
Пентрă чei че-адоаръ Віцелъ-апрітă;

* Mășika.

Лѣмеа та е черѣл челлѣ armoniosѣ,
 Ши тронѣл тѣѣ este amorѣ 'nzeitѣ.
 Noї sѣntem, poete, fericipea ta!
 Înstrѣn'a ta Лирѣ ши 'нченї а кѣнта:

„Че е poesia фѣрѣ de Amorѣ?
 „Zioa фѣрѣ soare, кѣмпѣл фѣрѣ flori!
 „Фѣрѣ Amicie че ар fi Amor?
 „Копїлѣл сѣврѣалникѣ фѣрѣ de Mentorѣ!
 „Dar ачесте доѣ фѣрѣ Armonie?
 „Viada omeneaskѣ фѣрѣ вѣкѣrie“!

III.

Beatѣ de poesie, beatѣ ши de amorѣ,
 Addormiitѣ ка прѣнкѣл п'ѣнѣ сѣнѣ арзѣторѣ;
 Dar кѣнд deskizѣ okii, о Zinѣ сѣврѣasse,
 Алта addormisse, алта се 'нѣсfnasse...
 Че рѣmasse дарѣ din плѣкѣтѣл visѣ?
 Nѣmaї poesie капе в'am deskrisѣ!

TREI GENII.

I.

Pe ună vârfă de munte trei Idenii veghea,
Iar pe sus pe черепи Лана streleştea.

„La faţerea lumii eu am presidat.
Zicea din ei unu. Omul s'a format
Prin a mea sfflare. Totul se sşşşine
Şi totul viează în lume prin mine.
Peste toate lumea întinză sцентръл meş;
Dar în inimă kaste este templea meş.
Челлă че мѣ аллѣнгъ е nefericit!“

Al doilea Ideniș astfel a vorbit:
„Eș întreа оарѣ lumii—am revelat
Pe Ачелла kare totul a kreat.
Понялї prin mine s'aș çivilizat:
În societate eș 'i am adnat.
Орї ши kare понялѣ м'a персекят,
А зькят în ланцѣрї ши 'n сѣнѣ—a'notat;
Dar чеї че пропaгѣ кэлтѣ меș frumosș
Nș sânt todї Апостолї ka аї лѣї Христосș!
Лѣмѣтate рѣл че л'a încerkat
Biata omenire, еї л'aș kassat.
Кѣ сѣлїда 'n koastѣ tot еї м'aș isbit,
Кѣнд prin mine omul портѣл а зьрїт;
Însѣ tot prin mine Adam *) ва 'nvia!“

Al treilea Ideniș a vorbit аша:
„Prin mine Аполлон, prin mine Орфеș,

*) Omenirea.

Ла omă revelarъ п'ал същ Dumezeo.

Eă selv'et'vicia lami am imblinzită,

Făcând călătл vostre plăcută și izbită.

Eă deștentă din somn'ei opі kape попорă;

Eă îi deskiză templeл челă nemșritoră;

Eă șșșuă într'unsăл totă че e frumosă,

Totă че este nobilă, bșnă și gloriosă.

Lăi Omeră și Dante eă arpinі am dat;

În черșрі ne David eă l'am înălad;

Omăл astăzī însъ ne desprețșeste!

Pămăie dar prada Soartei че'л strivește"...

Atăncі чеі trei Denii аș zisă de odată:

„Missiunea noastră este terminată.

Sъ svърșm în черșрі de șnde-am venit:

Pentре șșfferinđă omăл e șrsită.“

II.

Pe când ачеші Denii se prepar' съ svoare,

Așdă de odată o dăлче кăntare....

O frșmoasъ грăпъ de kopii frșmoșі,

Din vallea profăndă plină de пșopі gromі,

Se șркà ne mēnte ka niște Amorі,

Кăntând imnăл п'чії și пъртând тоці flori.

„Santă trinitate.

„Aі-тș pietate

„De прșncії кърăці!

„Ar fi nedreptate

„Sъ'нчерче еі moarte

„Pentре чеі șșșrăці!“

Atăncіа șn Deniă a zisă челлор-л-алці:

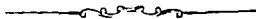
„Eată-adoratorii noștrii-adevăраці!

Пе дѣншиі базеазь інсѣшиі Салваторѣ
 Ферічиреа лѣмиі, **Тѣрма** ш'ѣнѣ **Нѣсторѣ!**
 Прип еі кѣлтѣл пострѣ ва інсѣффледи,
 Ши vesteda флоаре ва імѣбобочи!
 Сѣкѣ алѣ оменіріі ш'алѣ еі виіторѣ,
 Прѣнчії сѣнт снерандѣ орі кѣрѣі попорѣ!“

Ши ачѣі треі Ценіі грѣпа de Amорі
 О лѣарѣ 'ndatѣ сѣѣ протекціѣ лор.

III.

Нѣмеле ачѣстор Ценіі салваторі
 Ера **Poesie, Реліѣіе, Amорѣ.**

TEMPLUL ȘI FACLELE.

Înt'r'nuș templu gotikș arđă kandele miı.
Ші лампе мѣлчине, ми сѣте фѣкліі.
Мѣлте дин ачестеа сѣнт стрелѣчитоаре,
Дар се stingș ındatș ла опї-че сѣфларе.
Алте факле іаръші, алте ми фрѣмоасе,
Groasse, полеите, арđа кѣте ѣнѣ анѣ;
Дар к'ачелле стелле дин дрѣмѣл траіанș,
Абіа даș дин елле лѣмині небѣлоасе.

Темплѣ ę Оменіреа; лампе ми фѣкліі
Сѣнт попѣлі ми оамені, вѣтрїні ми копїі.
Лѣмїнеле groasse кѣ фитлѣл мїкș
Сѣнт ферїчїі лѣмїі, че нѣ факѣ нїмїкș:
Трѣскѣ нѣмаї пентрѣ а лор мѣлчїмїрї,
Спекѣлѣнд сѣдоареа біетеї оменїрї!
Тотѣл пентрѣ дѣншїі ın ачестѣ лѣме;
Însѣ кѣ віада с'а стїнсș и'ал лор нѣме.

Факлеле ачеллеа кѣ лѣміна mare
Сѣнт фрѣмошїі Ценїі, Мїнтеа креатоаре:
Еї реѣенереазѣ оаменї ми попоаре.
Прекѣм реѣенерѣ тотѣл сїнтѣл Соаре.
Îн темплѣл челлѣ sakрѣ, преопї sakрїі сїнт:
Еї пропагѣ лѣмїі **divinșл kѣвѣнтș.**
Ламп'а оменїрїі, ка еа се сфїршескѣ,
Лѣмїнѣнд пе оаменї че'ї несокотескѣ!

VISUL ARTISTULUI.

La Artistul Tătărăscu.

„Ші че-ар fi oare арта кѣнд џениџа п'ар fi?
Че-ар fi инсџші Натџра кѣнд Соарелѣ-ар лінсі.
Џнџ соаре е артистџа, кџчі віадџ дџ ла toate;
Е креаторџ, кџчі оамені ші лџмі дін хаосџ скоате.
Artistă, Poetă ші *Mssikă*, еі сџнт треі Прометеі,
Че фџрџ fokџа sakрџ дін черџрі, де ла Zei,
Ші іллџ імпурџшіе 'н лџме кџ кіар martірџа дор:
Аша Соареле варџџ кџлдџра peste flori.
Еі сџнт pontificі sakріі іntp'о соџіетате:
Інтџіџ еі trіmbіџеазџ dіvina *Bepitate*,
Апоі вінџ філософіі карі о апробеазџ;
Ші вџлџгџ-апоі konsakрџ че џениџа креазџ.“

Ін асте meditаџіі артистџа addormі,
Ші'н вісџа сџџ артистікџ еллџ eatџ че зџрі:
Ін нџорі ера о Zee, кџ кіпџа інzeitџ;
О жџннџ ста кџлкатџ п'џнџ кџмпџ нџмаі де flori:
Bestmintele еі сімиле, ші пџрџа despлетіт,
Дџререа п'а еі faџџ, ші'н окі лакрџмі де дор.
Лџнџџ Fechoарџ made џн Angelџ, ін пічоаре:
Кџ stіngа. еллџ pіdіkџ фџџмосџа еі воаллџ;
Кџ дреанта, іі аратџ аллџ Verітџџіі Soаре;
Іар еа 'н estаз' admірџ таблоџа іmmortalџ.
„Прівеште, еллџ і зіче... Е еа!.. Este **Dpentatea!**
Dpentatea чеа череаскџ, аллџ тџџ зеџ adopatџ!
Еа este Adevџрџа, еа е Postepіtatea....
S'aџ рџмпт а талле ланџџрі... Тџ азі аі іnviat!“

Іар кѣнд артистџа нострџ дін вісџ'і тресџреа,
Џнџ sakрџ таблоџ маџікџ ін faџџ'і стрелџчеа.

Tătarii și matroanele române.

Тоді воїничії поштрії ла ресвелѣ ераѣ:
Pentru apărarea țării se luptă;
Iar prin sate, numai femeii mi vâtrîni;
Atunci profitară Tătarii țegîni
Ca să prăde dara d'alle ei averi;
Dar întemnițară oastea de mizeri.
O vrabie matroană ia în dreapta-șnă parră,
Și 'n stînga, kopilă, șchisă d'șnă Tătără,
Și ca o leoaică aleargă prin sate:

„Tătarii în țară!.. În picioare toate!
Eaș ce așteaptă pe kopii poștrii!
Eaș ce așteaptă pe vâtrîni poștrii!
Dar unde v'askendeți?... Unde doșiti oare?..
Nșmaî în așeste vradе e skăpare...
Nș vedeți voi oare kasеле arzînd?
Kopii mi neveste în șnșe 'notănd?
Pștedi privi oare kă mșinile 'n șnș
Kpșzimele astea dela șnă țegînă?
Nș șntedi voi oare fete de Pșmăni,
Șe aș vîrît șnaîma în miî de țegîni?
Nș șntedi voi mșme, nș șntedi soșii?
Nș avedî voi milă d'ai voștrii kopii?
Șe! daka vșrvașii lișveskă la pșșvoî,
Tpeșșe șș'și rîșș țegîniî de noi?
Biie dșșș mine ține e Pșmănă!
Noi vom skăpă țara de așestă țegînă!“

Femeile toate entșiasmate,
Kă parrî, kă vekșre, kă frigșrî armate,
Se pepedă ka Fșriî în kpșzii vavșari,
Și alyng' din țară stolșrî de Tătari.

MIRCEA CELLŪ BĂTRĒNŪ

ȘI

Frumoasa Marioară.

Traditiune.

I.

Domnѡ Rѣmѣniei, Mircea челѣ бѣтрѣнѣ,
K'o mikѣ sѣitѣ se primѣлѣ prin ѡарѣ
Ka sѣ аѣе пѣсѣл бѣетѣлѣи пѣгарѣ,
Și sѣ'ї indѣlѣiaskѣ traїѣл sѣѣ amarѣ.

Eatѣ'л kѣ sosește лѣ о kїrѣișmїoarѣ
Șnde vindea vїnѣrї беллѣ Marioarѣ;
Sѣita domneaskѣ ordїnѣ prїimi
S'аппѣче'nainte, iar елѣ se оирї.

II.

— Eї! kѣrѣmѣrїѣ! ѡragѣ Marioarѣ?

Ia fѣ vine, леїkѣ, de іешї пѣн' аѣарѣ.“

О жѣнѣ femeе їn pragѣ s'арѣтѣ,

Și okїѣл еї negrѣ пе Domnѣ sѣѣetѣ.

— Maї аї пелїнѣ рошѣ? — Am, воерѣл меѣ.

— Ia skoate о оалѣ ka sѣ gѣstѣ ши еѣ.“

Maria 'ntr'o клїпѣ kѣ оала venї,

Și ероѣл Mircea astfel і vorbї:

— Dragѣ Marioarѣ, vine tѣ-am gѣsit!“

Maria рѣспѣnde: — Vine аї venit!“

Mircea Vodѣ пѣне okaoa лѣ gѣрѣ,

Și нѣmaї рѣmѣne nїѣї о пїkѣтѣрѣ.

— Ia spѣne tѣ mie, dragѣ Marioarѣ,

Kam de kѣтѣ време ештї-tѣ vѣdѣvїoarѣ?

— De doi аnї аппроапе sѣnt fѣрѣ гѣрѣатѣ!

— Și te ласѣ'n пѣче фѣtkѣїї dїn satѣ?

— Niçi znel nē este ka bърватъл месъ,

Че мърї în oaste pentръ неамъл съх!

— Към îлѣ kema оаре не бърватъл тъх?

— Кришъ саѣ *Krishans*, пѣшорѣ de Smeѣ!

— Къноскъ еѣ знѣ Кришъ, dragъ Мариоаръ,

Знѣ бравѣ че се лѣнтъ pentръ а лѣї дъръ

De kъnd avea нѣмаї маїsuprezече ані;

Azї poate съ айъ вр'о маїzeyчї de ані;

Însъ este дъпънѣ ка ачеї штежарї:

А зччїсѣ елѣ singърѣ о сѣтъ Тътарї.

Вреї тѣ, Мариѣцъ, а те мърїта

Къ Кришъл ачеста? Еѣ те-оїѣ кънъна.

— Пирїта de mine! Дар че ам грешїт

Съ'мї легѣ еѣ вїада de знѣ омѣ свїрчїтѣ?

— О сѣ'цї skimbї-тѣ гъндѣл kъnd îлѣ веї vedea.

Ia маї дѣ'мї о оалъ de вїнѣ, draga mea.

Maria addъче о оалъ de вїнѣ.

Шї Мирчеа о сѣфлѣ ка н'а de пелїнѣ;

Апої, ка знѣ фѣцърѣ. не калѣ о рѣпї,

Шї кѣ ea кѣларе întр'енѣ позрѣ перї.

III.

Традїция зїче кѣ не Мариѣцъ

Мирчеа а нїтїто îнтрѣ о кѣсърѣ

Îн Търгъл-vestїrї*), шї în натрѣ ані

А dat кѣ ea дѣреї натрѣ кѣпїтанї**).

*) Тїрговиштеа.

**) Ачестъ валладъ formeазъ съжетъл знѣї кѣнткѣ попѣларѣ, foarte къноскѣт în Јъдегъл Романациї. Веzї Кър. Рѣм. din 1845.

HORA UNIRII.

Браві коніі аї Рѣмініеї,
Алерганї ла жокѣ;
Ши кс тоїї хора фрѣїеї
Învîrtiți de fokѣ.

Ши тс. frate Moldovene,
Винѣ ла сінѣл мек;
Ш'а **ѡнірії** хорѣ. nene,
Сѣ жжкѣм мереѣ.

Кѣчї destѣл, dragѣ vecine,
Desbinați am stat.
Ши d'aceea ziile line
Noi n'am mai gъstat!

N'avem noi ачсеашї soarte
Ш'а ачеллсашї nevoi?
Ѣнѣ екориѣ дарѣ пѣн' ла moarte
Сѣ fimѣ амѣndoї.

Singърѣ ѡніреа. frate.
Ne face Eroї;
Ea ne апѣрѣ de toate,
De Шернї mi Strigoї.

Шарѣ din грѣдинѣ нїрѣл
Ши fatalѣл spinѣ;
Креaskѣ 'н локѣ'ї trandafirѣл
Ши frъmosѣл kpinѣ.

O patria mea izbítъ,
 Mъndръ ka знѣ kринѣ,
 Тѣ веі fi маі ferісітѣ
 Sъвт знѣ Domнѣ streінѣ!..

Авѣдіа та мѣноасъ,
 Че тоді о прѣда,
 Фрѣнтеа та чеа radioасъ
 Фа ва аdорна.

Еуропа лѣminatъ
 Те ва'нкѣзна,
 Іаръ тѣ веі fi oдатъ
 Аван-гарда са.

Ши ін зіоа вѣкѣріеі,
 Кѣ-а талле сѣрорі,
 Веі кѣнта імнѣл фрѣдіеі
 Пе кѣмпѣрї кѣ флорї.

Віват, фрацілор, Шіреа
 Кѣ знѣ Прінціѣ streінѣ!
 Ін ea заче ferісіреа
 Неамѣлѣі рѣштѣнѣ!

